

Inima Timpului

Seria Gardianul Inimii de Cristal
Cartea 1

AMY BLANKENSHIP

Amy Blankenship
Inima Timpului

Inima Timpului:
ISBN 978-8-87-304798-8

Содержание

Table of Contents	5
Legenda Inimii Timpului	7
Capitolul 1 "Amintiri spulberate"	11
Capitolul doi "Reversul"	25
Capitolul 3 "Întîlnirea cu Toya"	45
Capitolul 4 "Atenția acordată"	63
Capitolul 5 "Avertizare în creștere"	87
Конец ознакомительного фрагмента.	93

Table of Contents

[Legenda Inimii Timpului](#)

[Capitolul 1 "Amintiri spulberate"](#)

[Capitolul doi "Reversul"](#)

[Capitolul 3 "Întîlnirea cu Toya"](#)

[Capitolul 4 "Atenția acordată"](#)

[Capitolul 5 "Avertizare în creștere"](#)

[Capitolul 6 "Atingerea dumneavoastră"](#)

[Capitolul 7 "Prea lent"](#)

[Capitolul 8 "Flacăra de prietenie"](#)

[Capitolul 9 "Intenții periculoase"](#)

[Capitolul 10 "Căldura amintirilor"](#)

[Capitolul 11 "Luptând cu Kyou"](#)

[Capitolul 12 "Minți periculoase"](#)

[Capitolul 13 "Amintiri de decepție"](#)

[Capitolul 14 "Reînvierea amintirilor"](#)

[Capitolul 15 "Posesia"](#)

[Capitolul 16 "Adevărata teroare"](#)

[Capitolul 17 "Chemarea inimii sfârșită"](#)

[Capitolul 18 "Lacrimi de argint și de aur"](#)

Inima Timpului

Seria Gardianul Inimii de Cristal Cartea 1

Amy Blankenship

Tradus de DDVKT CONSULTING srl

Copyright © 2008 Amy Blankenship

EdiÈ#ia Ã®n limba englezÃ# Publicat de Amy Blankenship
EdiÈ#ia romÃ¢nÃ# Publicat de TekTime
Toate drepturile rezervate.

Legenda Inimii Timpului

Lumile se pot schimba ... dar adevăratele legende nu dispar niciodată.

Anturicul È lumina s-au luptat constant de la începutul timpului. Lumile sunt formate È zdrobite sub picioarele creatorilor lor, totuÈ nevoia continuă de bine È rău nu a fost niciodată pusă la îndoială. Cu toate acestea, uneori un element nou este aruncat în joc ... singurul lucru pe care ambele părÈ È îl doresc, dar numai unul îl poate avea.

Paradoxal în natură, Gardianul Inimii de Cristal este acela constant pe care ambele părÈ È-i-au dorit întotdeauna să o atingă. Piatra cristalină are puterea de a crea È distruge universul cunoscut, dar poate să pună capăt tuturor suferințelor È conflictelor cu aceeaÈ suflare. Unii spun că È cristalul are o gândire proprie ... alÈii spun că zeii sunt în spatele tuturor.

De fiecare dată când a apărut cristalul, gardienii săi au fost mereu gata să-l apere de toÈ cei care l-ar fi folosit egoist. IdentitÈile acestor gardieni rămân neschimbate È iubesc cu aceeaÈ ferocitate, indiferent de lume sau timp.

O fată se află în centrul acestor gardieni bătrâni È este obiectul afecțiunii lor. DeÈine în ea puterea cristalului însuÈ. Aceasta este purtătorul cristalului È

sursa puterii sale. Liniile de multe ori se estompează. Este păsirea cristalului se schimbă. Încet în păsirea preotesei de ceilalți gardieni.

Acesta este vinul din care bea inima întunericului. Este ocazia ca gardienii cristalului să fie făcuți slabi și susceptibili de atac. Întunericul dorește puterea cristalului și, de asemenea, pe fată, ca un bărbat care dorește o femeie.

În fiecare dintre aceste dimensiuni este realitate și vești și o grădina secretă cunoscută sub numele de Inima Timpului. Acolo, îngenuchează o statuie a unei tinere preotese umane. Ea este înconjurată de o magie veche care deține comoara secretă ascunsă și bine păstrată. Măștile fetei sunt întinse ca și cum ar aștepta ceva prețios să fie pus în ele.

Legenda spune că așteaptă piatra puternică, cunoscută sub numele de Gardianul Inimii de Cristal, să se întoarcă la ea.

Numai gardienii cunosc adevăratele secrete din spatele statuii și cum au luat naștere. Înainte ca cei cinci frați să-și tragă prima lor respirație, strămoșii lor, Tadamichi și fratele său geamăn, Hyakuhei, au protejat inima timpului în cea mai întunecată istorie. De secole, gemenii au protejat sigiliul care a ținut lumea umană să se suprapună în tăcerea mulțimii demonilor. Această sarcină era sacră, iar viața oamenilor și a demonilor trebuia să fie

pÄ#stratÄ# Ä®n siguranÈ#Ä# È#i secretÄ# una de cealaltÄ#.

Pe neaÈ#teptate, Ä®n timpul domniei lor, o micÄ# bandÄ# de oameni s-a intersectat accidental cu lumea demonilor din cauza cristalului sacru. Ä#n timpul unei perioade de turbulenÈ#Ä#, puterile sale au provocat o rupturÄ# Ä®n sigiliul care separase dimensiunile. Liderul grupului uman È#i Tadamichi deveniserÄ# repede aliaÈ#i, fÄ#cÄ#nd un pact pentru a Ä®nchide ruptura din sigiliu È#i pentru a È#ine cele douÄ# lumi Ä®nchise la distanÈ#Ä# una de alta pentru totdeauna.

Dar, Ä®n acel moment, Hyakuhei È#i Tadamichi s-au Ä®ndrÄ#gostit amÄ#ndoi de fiica liderului uman.

Ä#mpotriva dorinÈ#elor lui Hyakuhei, ruptura a fost reparatÄ# de Tadamichi È#i de tatÄ#l fetei. RezistenÈ#a sigiliului a crescut de zece ori, separÄ#nd triumghiul de iubire periculos pentru totdeauna. Inima lui Hyakuhei a fost spulberatÄ# ... Chiar È#i fratele sÄ#u de sÄ#nge, Tadamichi l-a trÄ#dat asigurÄ#ndu-se cÄ# el È#i preoteasa au fost despÄ#rÈ#iÈ#i de eternitate.

Dragostea se poate transforma Ä®n cele mai nelegiuite lucruri odatÄ# ce este pierdutÄ#. Inima zdrobitÄ# a lui Hyakuhei s-a transformat Ä®n furie È#i gelozie dÄ#unÄ#toare, provocÄ#nd o bÄ#tÄ#lie Ä®ntre fraÈ#ii gemeni, Ä®nceind viaÈ#a lui Tadamichi È#i despÄ#rÈ#ind sufletele lor nemuritoare. Aceste È#uviÈ#e ale nemuririi au creat cinci noi gardieni care au luat paza asupra sigiliului È#i a-l proteja

de Hyakuhei, care s-a alăturat demonilor în tăcerea
răului.

Întemnițat în întunericul care căzuse, Hyakuhei
a alungat toate gândurile de protejare a inimii timpului ... În
schimb, ȋi-a întors energia spre surghiunirea completă a
sigiliului. Lungul miez al nopții s-a ferecat, ajungând în
genunchi ȋi a răsturnat adevăratul său ascuns aspectul
său angelic.

Pe măsură ce începe războiul între forțele
luminii ȋi întunericului, o lumină albastră orbitoare
este emisă de statuia sfinită semnalând că tăcerea
preoteasă a răscut, ȋi cristalul a reapărut pe cealaltă
parte.

În timp ce gardienii sunt atrași de ea ȋi devin protectorii
ei, bătălia dintre bine ȋi rău începe cu adevărat. De
aici intrarea într-o altă lume în care întunericul este
dominant în lumea luminii.

Aceasta este una dintre numeroasele lor aventuri epice ...

Capitolul 1 "Amintiri spulberate"

"Kyoko !!!!!!"

Strigătul de furie al lui Toya se putea auzi în întreaga pădure din jur. Când sunetul urletului său disperat a dispărut, totul a devenit silențios, toți ochii urmărind următoarea mișcare a lui Hyakuhei.

Nimeni nu ar fi putut opri asta. Totul s-a întâmplat prea repede ca cineva să reacționeze. Ce s-a întâmplat i-a paralizat pe toți cei cinci gardieni de frică. Nu puteau să creadă că s-au adunat ca protectori ai gardianului inimii de cristal pentru a lupta împotriva lui Hyakuhei ... doar ca să-l câștige. Doar pentru a pierde o persoană pe care au iubit-o și au protejat-o.

Acolo, plutind în centrul câmpului de luptă ... se desfășura cel mai rău comar al lor.

Hyakuhei o  inea pe Kyoko în capcană, în timp ce se uita la fa a ei îngrozită. Jumătatea inferioară a corpului ei începuse să fuzioneze cu el, a a cum plănuise.  ncerca  ncet s-o devoreze pe ea  i pe gardianul inimii de cristal în corpul său  i în sufletul său gol. To i cei care priveau puteau vedea coruperea Cristalului în timp ce strălucea în întunericul născut doar din r u.

M inile lui Kyoko erau împotriva pieptului lui Hyakuhei, în timp ce ea se îndepărta de el,  ncerc nd cu toată puterea să se elibereze de la acest lord gardian, devenit demon, numai ca el să r d .

Hyakuhei se afla acum la  n l imea puterii ce trecea prin carnea  i s ngele lui,  i încercările sale slabe de a scăpa de el îl amuzau foarte mult. Părul lung de abanos a  notat în jurul lor ca  i cum avea o via   proprie. Capetele mătăsoase cu c rlion i de miezul nop ii s-au  ntors în spatele lui Kyoko ca o bandă de o el pentru a-i re ine micul corp contra lui.

Kyoko s-a simțit fără apărare, lupt ndu-se să- i retragă corpul care devenea una cu al lui. Nu voia să cadă în vidul întunecos  i rece care era sufletul lui. Sim ea to i demonii de acolo ... a tept nd-o. Cu c t ea a fost tras  mai mult în corpul său, cu at t mai rece a devenit partea ei de corp. Picioarele ei se mi cau ca  i cum ghea a se formase de-a lungul pielii ei, ca un milion de ace  n ep 

şnd dintr-o dată#.

Ea È#tia cÄ# dacÄ# nu face ceva rapid, toÈ#i s-ar pierde. Putea sÄ# vadÄ# cei cinci fraÈ#i care au supravegheat-o de-a lungul ultimilor ani ... Å®n timp ce stÄ#teau acolo privind. ToÈ#i au vrut sÄ# o ajute, dar le erau prea fricÄ# sÄ# facÄ# o miÈ#care atÃ¢ta timp cÃ¢t era È#inutÄ# ca un scut.

Nu voia sÄ# piardÄ# Å®n faÈ#a acestui trÄ#dÄ#tor de gardieni. El a fost propriul lor unchi ... de ce s-a Å®ntors Å®mpotriva nepotului sÄ#u cu mult timp Å®n urmÄ#? Ochii verzi de smarald ai lui Kyoko s-au Å®ntors pentru a bloca inamicul cu furie Å®nfricoÈ#Ä#toare. Nu s-ar putea Å®ntÄ#mpla ... Nu dupÄ# ce a trecut. A fost doar vina ei.

Ochii ei se Å®ngustau pe privirea neclintitÄ# a lui Hyakuhei. A adus Cristalul Å®n această# lume È#i Å®l va lua Å®napoi din această# lume dacÄ# ar fi trebuit sÄ#-l ducÄ# direct Å®n iad cu ea.

Kyou care nu se afla la douÄ#zeci de picioare distanÈ#Ä# Å®È#i trase rapid sabia sa distrugÄ#toare "Hakaisha", Å®ntr-o furie oarbÄ#. Nu-i plă#cea gÃ¢ndul unchiului sÄ#u ... duÈ#manul sÄ#u, atingÃ¢nd singura fatÄ# umanÄ# care-l fă#cuse vreodată# sÄ# o respecte. ArÄ#ta atÃ¢t de periculos de fragilÄ# Å®n braÈ#ele unui om nebun, ea lupta acum devenind puritatea Å®mpotriva rÄ#ului.

StÄ#pÃ¢nul tă#rÃ¢mului gardian ... Kyou, cel mai bă#trÄ# şn dintre cei cinci fraÈ#i, nu putea sÄ# facÄ# nimic fă#rÄ# sÄ#-i facÄ# rÄ#u lui Kyoko Å®n acest proces. Å#n secret,

Ètia cÄ# puterea Cristalului nu-l putea rÄ#ni pentru cÄ# a folosit o vrajÄ# care bloca toate celelalte vrÄ#ji Ä®nainte de această bÄ#tÄ#lie. Era pregÄ#tit Ä®n cazul Ä®n care Hyakuhei ar fi Ä®ncercat sÄ# foloseascÄ# Ä®mpotriva lui Gardianul Inimii de Cristal.

Dar asta ... nu anticipase. Nu dorea ca Kyoko sÄ# fie rÄ#nitÄ# ... niciodatÄ#, nu atÄ#ta timp cÄ#t avea puterea sÄ# Ä®l opreascÄ#.

El nu s-a luptat cÄ#nd fantomele demonice Ä®ntunecate trimise de Hyakuhei au alunecat de la sol ca È#i cum ar proveni dintr-un coÈ#mar ascuns È#i se Ä®nfÄ#È#urau letal Ä®n jurul corpului sÄ#u, ca sÄ#-l È#inÄ# Ä®n continuare. Kyou aruncÄ# o privire spre Toya, vÄ#zÄ#nd cÄ# furia ardea Ä®n ochii de argint ai fratelui sÄ#u mai mic.

Hyakuhei Ä®l Ä®nfÄ#È#urÄ# pe Toya Ä®ntr-un atac violent al fantomelor demonice, Ä®ncercÄ#nd sÄ#-l È#inÄ# Ä®ncolÈ#it, dar Toya se lupta Ä®ncÄ# cu rÄ#zbunarea Ä®mpotriva lor. Ä#n interiorul sÄ#u, Kyou era recunoscÄ#tor pentru restricÈ#iile pe care le-a pus fratelui sÄ#u ... pentru cÄ# fÄ#rÄ# ele, Toya ar fi atacat cu siguranÈ#Ä#, indiferent de consecinÈ#e. Doar vederea lui Kyoko Ä®ntr-un asemenea pericol Ä®l Ä®mpinse pe Toya peste punctul limitÄ#.

Kyou putea simÈ#i puterea gardianului lui Toya intensificÄ#ndu-se cu fiecare bÄ#taie de inimÄ#, Ä®mpreunÄ# cu propria sa putere È#i puterea fraÈ#ilor lor.

Numai la zece picioare distanÈ#Ä# mai Ä®ncolo, ochii

albastri ai lui Kotaro s-au lăsat în necredință. Nu vroia să o vadă pe Kyoko rănită, dar nu putea să facă nimic pentru a împiedica asta. Ambele brațe se aștergeau din bătaie, ȋi picioarele lui nu erau în formă mai bună. El a fost lipsit de puterea să atace chiar acum, în timp ce se lupta să stea, luptând împotriva durerii. Mintea lui era încă înghețată de teamă pentru fata pe care o iubea mai mult decât orice.

Să nu îndrăznești s-o rănești sau te voi vâna chiar ȋi în iad, Hyakuhei, spuse Kotaro cu o voce zdruncinată, înșependu-ȋi colȋii ascuȋți, pe măsură ce ochii lui albaștri gheați ardeau de nevoia represaliilor. Înșuȋi aerul din jurul lui părea să vină la viață cu răz bunare ca niște resturi care au explodat în cerc din jurul lui din suflurile sale puternice.

Kamui era înspășimântat, dar văzând-o pe Kyoko luptându-se în brațele lui Hyakuhei, se răzgândise. Praful multicolor strălucea în ochii lui supărați. Fără să se gândească la consecințe, Kamui a alergat direct spre Hyakuhei, cu ghearele înfricoșătoare, cu un curaj nemaipomenit născut din dragostea sa pentru preteasă ȋi văzut de toȋi.

Demonii umbrei lui Hyakuhei l-au respins înapoi, mușcând corpul său în pământul tare ȋi trimișând resturile în zbor.

Kaen îl smulse pe Kamui într-un loc strășns, cu

flăcărî care zburau din picioarele lui, în timp ce se arunca în siguranță, urmărindu-l mereu pe cel mai tânăr gardian în timpul bătăliei. Punându-l pe Kamui în pericol la pămînt, Kaen întoarse ochii la Hyakuhei în stătu în fața celui mai tânăr gardian în pericol.

Suki era în genunchi în fața ei în brațe. Corpul lui, acum neînsuflețit, îi ura ei pentru Hyakuhei s-au strecurat în ea ca să-l ucidă pe Sennin. Privirea ei se fixa acum pe Kyoko, dorind să-îi salveze pe cea mai bună prietenă de la aceeași soartă rece cu care se întîlnise un om atît de înțelept.

Shinbe protectiv în fața lui Suki, blocându-i corpul ei de vederea lui Hyakuhei. Vîntul furiei lui Kotaro a suflat pămîrul albastru al lui Shinbe pe fața lui ... dădu-i o expresie băntuită ochilor cunoscute de amant. îngrijorarea lui pentru Kyoko s-a intensificat atunci cînd a simțit puterea Cristal crescînd.

"Nu ...", cuvîntul l-a lăsat ca în cum ar fi suflat brusc vîntul din el. Shinbe îi tăia că dacă Hyakuhei a obținut toată puterea din gardianul inimii de cristal, atunci ambele lumi ar fi în pericol grav. O lacrimă răzvrătită a căzut brăzduindu-i obrazul, simînd că inima lui s-a zdruncinat că nu putea face nimic. ###... Kyoko.###

Hyakuhei s-a uitat în jur la dușmanii care au stat în calea lui atît de mult ... urmașul propriului său frate. Întia că le era frică să-l atace, pentru că acum o îninea pe

Kyoko ca un scut È#i el simÈ#ea furia crescÅnd peste tot Ån jurul lui.

Aripile sale de abanos s-au Åntins, creÅnd un fundal Åntunecat Ån spatele lui, Ån timp ce ochii lui la fel de ÅntunecaÈ#i se blocaÅ pe fata din braÈ#ele sÄ#u. "ÅncearcÄ# sÄ# te protejeze". A spus el cu o voce liniÈ#titÄ#, ca È#i cum nu ar fi fost Ån mijlocul unei bÄ#tÄ#lii, ci doar o privea dupÄ# margine.

Putea simÈ#i gardianul inimii de cristal sacru, care era ÅncÄ# vizibil Ån mijlocul pieptului gol. Dragostea ei faÈ#Ä# de gardienii care se luptau sÄ# o protejeze era singurul lucru care ÅncÄ# pÄ#stra cristalul de scufundarea pentru restul drumului Ån corpul sÄ#u È#i dÅndu-i puterea pe care o dorea.

Puritatea acelei iubiri a fost puterea ei È#i ea o folosea pentru a Åncerca sÄ# tragÄ# cristalul de la el... el o simÈ#ea. Dar, de asemenea, putea sÄ# simtÄ# puterea care curgea deja prin venele sale È#i care l-a fÄ#cut doar sÄ# vrea mai mult.

Ochii lui s-au Ånmuiat pentru o clipÄ# cÅnd Åi È#optea, ca È#i cum ar fi vorbit cu un iubit. "Nu e destul."

Hyakuhei a decis sÄ# foloseascÄ# puterea pe care a cÅtigat-o deja de la cristal Åmpotriva lui Kyoko Åntr-un mod care ar distruge legÄ#tura iubirii care Ånconjura micul grup. È#tia cÄ# trebuie sÄ# o opreascÄ# ... doar pentru cÄ# puterea ei era la fel de puternicÄ# ca È#i cristalul pe care-l È#inuse odatÄ# Ån ea. AcelaÈ#i cristal pe care l-a lÄ#sat

odatÄ# sÄ#-l iubeascÄ# ... doar pentru a-È#i lua dragostea cu cruzime din Ä®nÈ#elegerea sa.

El a tras faÈ#a lui Kyoko È#i a pus un sÄ#rut blÄ¿nd pe buzele ei inocente. Privind Ä®n ochii ei verzi furtunoÈ#i, a intrat Ä®n mintea ei folosind puterea gardianului inimii de cristal.

Hyakuhei a cÄ#utat amintirile gardienilor pe care ea Ä®i iubea atÄ¿t de mult ... le-ar lua de la ea. FurÄ¿nd amintirile oamenilor pentru care ea a luptat i-ar slÄ#bi puterea È#i È#i-ar Ä®ntÄ#ri puterea lui.

Kyoko nu putea clipi. Ea a simÈ#it ghearele sale diavoleÈ#ti Ä®n mintea ei Ä®ncercÄ¿nd sÄ#-i distrugÄ# amintirile È#i sÄ# distrugÄ# motivul acestei lupte a ei ... Ä®ncercÄ¿nd sÄ#-i ia dragostea din ea. Prietenii ei, toÈ#i, nu i-ar permite.

Kyoko a simÈ#it muÈ#cÄ#tura controlul ei, lÄ#sÄ¿nd-o cu un singur lucru pe care sÄ#-l foloseascÄ# Ä®mpotriva lui, È#i acesta a fost chiar lucrul pe care el Ä®ncerca sÄ# i-l ia È#i sÄ#-l distrugÄ#. Ochii Ä®i strÄ#luceau cu furie care nu mai era reprimatÄ#. Ä#È#i strÄ¿nse mÄ¿cinile Ä®n pletele argintii Ä®n miez de noapte È#i le Ä®mpinse frunÈ#ile Ä®mpreunÄ#, tremurÄ¿nd ca un val de maree puternic.

Vocea ei strÄ#pungÄ¿nd tÄ#cerea cÄ¿mpului de luptÄ#, a È#ipat. "Vrei asta aÈ#a de rÄ#u? AICI! Ia-l !!!!!"

Ochii aurii ai lui Kyou strÄ#luceau intens, pe mÄ#surÄ# ce frica Ä®l trÄ#gea precum lama unui cuÈ#it fierbinte. Ce a fÄ#cut preoteasa? È#tia cÄ# ceva a fost teribil de greÈ#it È#i a

simÈ#it puterile sale psihice chemÃ¸ndu-l ... Ã¸ndemnÃ¸ndu-l sÃ¸# asculte È#i sÃ¸# vadÃ¸# Ã¸nainte de a fi prea tÃ¸rziu! El a strÃ¸ns acea putere È#i a intrat Ã¸n mintea lui Kyoko, Ã¸ncercÃ¸nd sÃ¸# vadÃ¸# ce s-a Ã¸ntÃ¸mplat. El ar fi cÃ¸zut Ã¸n genunchi la ceea ce el a fost martor dacÃ¸# demonii din umbrÃ¸# nu ar fi fost Ã¸nfÃ¸È#uraÈ#i atÃ¸t de strÃ¸ns Ã¸n jurul lui ... È#inÃ¸ndu-l imobil.

Imaginile È#i sunetele vor fi implantate pentru totdeauna Ã¸n ochii minÈ#ii lui È#i Kyou a È#tiut cumva cÃ¸# nu va putea niciodatÃ¸# sÃ¸# zdruncine sentimentele care s-au spÃ¸lat de pe el. Pentru cÃ¸# Ã¸È#i dÃ¸du seama cÃ¸# privind Ã¸n ochiul minÈ#ii ei, Kyoko adÃ¸postise sentimente de dragoste atÃ¸t pentru el, cÃ¸t È#i pentru fraÈ#ii sÃ¸i. Putea sÃ¸# vadÃ¸# fiecare atingere, sÃ¸# simtÃ¸# orice emoÈ#ie care sÃ¸#-l mÃ¸ngÃ¸ie È#i fiecare lacrimÃ¸# ascunsÃ¸# sÃ¸# Ã¸l zdrobeascÃ¸# aÈ#a cum trebuie sÃ¸# o aibe ea.

Kyou a fost, de asemenea, agitat la miezul nopÈ#ii, Ã¸n timp ce Ã¸È#i dÃ¸du seama cÃ¸# Kyoko avea mai multÃ¸# putere decÃ¸t oricine crezuse vreodatÃ¸# cÃ¸# are ... putere de care chiar È#i ea nu È#tia. El putea sÃ¸# vadÃ¸# È#i sÃ¸# simtÃ¸# orice amintire, trecÃ¸nd din mintea ei Ã¸n a lui Hyakuhei, ca È#i cum ar fi tras direct Ã¸n inima lui, unde nu-l va elibera niciodatÃ¸#.

Anii dragostei, durerii È#i sacrificiului ... a dat totul Ã¸ntr-o clipÃ¸#.

Pe obrajii lui Kyoko s-au strecurat lacrimi

Înduioșătoare, în timp ce ea a împins toate amintirile iubirii și prieteniei, durerii și sentimentelor secrete pe care le-a avut pentru toți cei care au luptat cu ea în mintea lui Hyakuhei. Era singura armă care i-a mai rămas.

Instant, diavolul de Hyakuhei a fost destabilizat. Toată lumea a simțit schimbarea puterii, pe măsură ce cristalul a început să clipească de la lumină. Antunecat la o lumină albă orbitoare, și aparițiile umbrite cei rețineau pe Toya și Kyou s-au dezintegrat în aerul subteran.

Kyoko a văzut cum ingerul antunericului a devenit confuz, fața sa perfect palidă a devenit distorsionată de durere.

Chiar când se simțea că alunecă, Kyoko și luă amănândouă mâinile și și luă cristalul, trăgându-l din carnea lui. Știa ce a trebuit să fie făcut, pentru că simțea deja că mintea ei pierdea lupta cu amintirile pe care ea nu voia să le uite. Lacrimile cristaline au alergat în jos pe obrajii deja brăzdați.

Și și dăduse amintirile la o parte pentru a le salva pe toate. Rapid, înainte să-și piardă gândul, ea a înut gardianul inimii de cristal pe propriul piept ... paralel cu inima ei.

Întorcându-se pentru a-i vedea pe Toya și Kyou ambii sărind în sus pentru ea, ea opti "Amintirile-vă de mine ... vă rog ... găsiți-mă."

Ultimul lucru pe care Kyoko l-a surprins, pe măsură

ce privirile ei Începură să strângă, ambele înapoi numele ei și se apropiau de ea. Unul cu ochi de aur lichid și celalt cu ochi de argint topit ... apoi lumea ei s-a transformat în negru.

Kyou a simțit că Kyoko se ofilește și a crezut că moare. Sări în sus la unison cu Toya, încercând cu disperare să o atingă când totul se schimbă, ca și cum o picătură de apă ar fi lovit suprafața ochilor ei. Valuri au explodat dinspre Kyoko și a dispărut în spațiul înalt. Atunci Hyakuhei a început de furie și a dispărut și el.

Mintea lui Kyou se rostogoli, în timp ce strigățul fratelui său, care s-a alăturat lui, se opri brusc, ca și cum sunetul ar fi fost tăiat de o clipă, și a știut că Toya de asemenea a dispărut. Kyou a aterizat grațios pe locul gol pe care era doar o secundă înainte să fie gol de înta sa dorită. Privirea lui furioasă se aprinse în jurul lui în negare. Toată lumea dispăruse.

Kyou simți adrenalina urcându-i-se prin vene și amestecându-se cu senzațele sale nobile de gardian. El a văzut și a simțit totul. Avea acum toate amintirile ei. Kyoko dăduse totul pentru a le salva, iar în ultima clipă și-a auzit dorința. Probabil că nici măcar nu știa ce făcuse ... dar le-a luat cu ea, lăsându-l în urmă.

Vraja pe care o aruncase în jurul său pentru a păstra cristalul sacru împotriva lui, îl împiedicase să-și urmeze oriunde ar fi plecat ceilalți. Cu doar câteva cuvinte

È#optite, ea luase totul de la el.

Trupul sÄ#u era Å®nalt È#i mÄ#ndru. PÄ#rul sÄ#u de argint, la lungimea genunchiului, se Å®nvÄ#rtea Å®n jurul lui, È#i mÄ#tasea albÄ# a cÄ#mÄ#È#ii Å®i tremura Å®n brizÄ#, ca È#i cÄ#nd ar fi stat Å®n ochii unei furtuni nevÄ#zute, care se potrivea cu furtuna care rÄ#gea Å®n inima lui chinuitÄ#.

ApariÈ#ia lui era aceea a unui Å®nger ... regal, puternic È#i perfect, pe mÄ#surÄ# ce se uita la cÄ#mpul de luptÄ# pustiu. PÄ#nÄ# cÄ#nd Å®È#i ridicÄ# o mÄ#nÄ# pe obraz, prinzÄ#nd lacrima rapidÄ# nici nu a avut puterea sÄ# se opreascÄ#.

Viziunea lui Kyou a Å®notat Å®n timp ce penele de aur se Å®nvÄ#rteau de pe aripile care i-au crescut, Å®nconjurÄ#ndu-l Å®ntr-o strÄ#lucire aurie, dezvÄ#luind pentru prima datÄ# adevÄ#rata sa identitate Å®n viaÈ#a lui fÄ#rÄ# vÄ#rstÄ#.

Singura ranÄ# rÄ#masÄ# din bÄ#tÄ#lie a fost lovitura care a apÄ#rut Å®n inima lui ... o inimÄ# pe care nimeni nu crezuse cÄ# o posedÄ#. Privirea lui se Å®ndreptÄ# spre statuia care se afla la cÄ#È#iva metri È#i È#opti: â## Kyoko, nu te-am pÄ#rÄ#sit. DistanÈ#a de peste o mie de ani nu este suficientÄ# sÄ# mÄ# Å®mpiedice sÄ# te gÄ#sesc din nou ... ".

Capitolul doi "Reversul"

Pe cealaltă parte a Inimii Timpului, doi ani mai târziu ...
Este peste o mie de ani în viitor.

Scrisoarea a fost adresată sanctuarului din Hogo. Bunicul Hogo se uită la plicul elegant pe care îl trimisese messengerul în timp ce îl ducea înapoi la masă, unde beau ceai. Înainte de a bate la ușa, se bucura de liniște în liniștea casei de obicei supra activă.

Toți ceilalți ieșiseră pe seară. Tama a fost la camera de joc din oră cu prietenii, Kyoko a plecat la bibliotecă pentru a studia, în timp ce doamna Hogo a plecat să facă niște cumpărături.

Ridicând un cuțit mic de pe masă, bunicul a trecut cu atenție lama ascuțită prin plicul cu marcat de aur. Găsi înăuntru, trăgând o scrisoare notarială pe hârtie cu mult aur în năpca sa o citească. Cu cât citea mai mult, cu atât ochii deveniseră mai largi. A fost o bursă, o bursă completă la o coală foarte scumpă la marginea celeilalte părți a orei.

"Universitatea KL." Bătrâna sa voce a fost uimită pentru prima dată de mulți ani. Ea a citit, că totul ar fi fost plătut integral, chiar și costul căminului la care avea să se cazeze în fost semnat de fondatorul colii, cu inițialele lui, citind K.L.

Bătrânul chip al bunicului se ridică în cel mai strălucitor zămbet pe care îl avea de mult timp. Kyoko urma să fie mai mult ca fericită. Ția că era îngrijorat că lipsa atât de mult de la coală ar fi împiedicat-o să fie acceptată în orice academie, iar acum ar merge la una care depășește orice altă academie din regiune.

Se îngruntă la gândul... A fost cea mai dificilă coală de intrat, pentru că nu Ția pe nimeni care să fi reușit când a aplicat. De asemenea, se zvonea că au foarte puțini studenți din cauza cerințelor extrem de ridicate doar pentru înscriere. Cum a fost acceptată într-un loc în care nici măcar nu a solicitat?

Mintea lui a revenit la ultimii doi ani. A luat-o pe Kyoko pentru a se întoarce în bătaia lucrurilor după ce s-a întors din casa sanctuarului atât de dezorientată. Toți fuseseră confuzați când se întorsesese brusc, pentru că nu îi-a amintit prea mult de momentul în care dispăruse.

Familia Hogo Ția unde a plecat, pentru că a alunecat înapoi în trecut de mai multe ori prin portalul de timp ... Kyoko a fost singura care a avut brusc amnezie despre asta.

Nici nu-și aduse aminte de Toya. Dar pentru bunicul a fost bine, pentru că ar fi mai bine dacă ar fi uitat, oricum, de gardianul care trecea prin timp oricând. A fost cel mai bine că a uitat totul despre cealaltă parte în pericolul pe care-l adusese.

Ochii i se întoarseră trist pentru o clipă. Da, familia cuno tea cel mai mult tot ce se  nt mplase pentru că Kyoko s-ar fi  ntors  i s-ar fi  ntors  ntre lumi  i în timp ce din această parte,  i va umple de cele mai recente  nt mpl ri. De asemenea, putea să spună că a ascuns multe lucruri pe care nu le dorea să le  tie. Lucruri pe care nu le-ar fi cunoscut niciodat  pentru că uitase aceste secrete.

Chiar  i după ce fratele ei mai mic, Tama,  i spusese o mul ime de ceea ce  tia; ea doar clătină din cap  i   i cobor  ochii.   i amintea doar că era singură în cealalt  lume. O lume plină de mon tri.

Bunicul  i-a sub iat buzele în timp ce se g ndea.  tia că lucrurile fuseseră stabilite, deoarece Kyoko a spus că   i amintea ceva despre Gardianul Inimii de Cristal care se întorcea în ea  i că asta s-a terminat. Dup  c teva s pt m ni, se aruncase singură  napoi în  coala ei  i lua calificative excelente,  i acum toate ceste fuseseră plătite. Bunicul auzi u a deschis   i sur sul i s-a lărgit.

S rut nd scrisoarea ca  i cum ar fi fost un farmec de noroc sf nt, el  i-a privit nepoata care mergea în bucătărie... Kyoko urma să iubeasc  asta.

*****

Trei s pt m ni mai t rziu !

Ochii de aur priveau cum fata din trecut se apropia de

academie. El o găsisese cumva ar face lucrurile din nou. Simțea scutul său uman alunecând pentru o clipă, când ochii lui plin de aur lichid, în memoria tuturor lucrurilor care se petrecuseră în acea zi fatală în mijlocul unui câmp de luptă mortal.

Rădăniile soarelui de dimineață venind în fereastră aruncau o umbră ciudată în spatele lui, în imaginea aripilor. A ridicat mâna cu gheare în înțigust ochii, urmărind cum ghearele se retraseră pe mantaua lui umană.

Antorcându-și ochii băntuieși înapoi la preoteasă, în calmă puterile interioare. A fost timpul ei, cu puritatea lui Kyoko, a simțit trezirea răului în jurul lui. Lupta neterminată va începe în curând. De data aceasta... el nu ar face aceeași greșeală.

Kyoko se uită la clădirea imensă. Pentru ea aproape arăta ca un castel mare dintr-un trecut necunoscut. Așa zămbi în sine. Pur și simplu nu putea să o ajute. Era încă atât de fericită după ce a aflat despre bursă în despre faptul că ar locui aici.

Se uită înapoi la Tama. El a fost de mare ajutor când a venit să o ajute cu sacii să se stabilească. Kyoko a fost bucuroasă când i-a vorbit mamei în bunicului său rămasă acasă în să-și spusă la revedere de acolo. Acum se simțea aproape luminată de această cantitate imensă de libertate în respiră adânc, savurând-o.

"Kyoko, o să stai acolo toată ziua sau o să mergem să găsim camera de dormit?" Tama bărbăci, deși îi pe el îl impresiona. Se uită în sus la ușa gigantică care ducea la ușa principală.

Kyoko a ridicat harta în mână ei și a arătat o clădire enormă care se conectase la partea dreaptă a academiei. ## Ar trebui să fie clădirea potrivită. ## Se întoarse și îi făcu un semn cu Tama. "Mulțumesc că m-ai ajutat în această dimineață."

Tama zămbi, simțindu-se puțin jenat. "Sigur Kyoko, la urma urmei, mă scapi de tine pentru o vreme, și asta e destul de plătit". S-a aflat și ieșit încercând să iasă din ea tot timpul, murind de răsuflare.

Kyoko începu să-l urmărească, dar se opri în mijlocul treptei, simțindu-i ochii.

În timp ce briza a suflat părul ei roșcat de pe fața ei, ea a ridicat ochii spre clădire, întrebându-se ai cui ochi o mângâiau, dar nu putea vedea pe nimeni. Ea a fost capabilă să simtă lucruri ciudate în ultimii ani și ea era fărâșată de ceea ce cineva era acolo... privind-o. Aproape că simțea că o atinge.

Se gândi că văzu o mică fereastră superioară, dar, după o inspecție mai atentă, o găsi goală. Kyoko înălță un oftat înăuntru, realizând că sentimentul ciudat dispăru. Și îi mușcă înăncet buza de jos, așteptând ca dezamăgirea să plece.

Am văzut-o pe Tama când intra pe ușa. Am văzut-o și când s-a uitat în jur.

Locul acesta e minunat, este o tază Tama, în timp ce privi în sus, apoi se aplecă pentru a adăuga cu o voce serioasă. "Poate dorești să preiei acea hartă... te cunosc, te vei pierde aici".

Kyoko părca să nu-l audă, în timp ce ochii îi rătau ceau în interiorul sălii principale. Sala în care locuiau era de cel puțin trei etaje înălțime, cu scări care se rostogoleau până la celelalte etaje într-o spirală. Pe o parte, era o bibliotecă enormă, în timp ce cealaltă parte arăta ca o zonă de agrement, iar în mijloc era un candelabru gigantic atârnat de tavanul înalt boltit.

Mi-ar plăcea foarte mult să văd asta când, confirmă ea cu o înghițitură.

Mai jos erau zone de odă cu mobilier de pluș. Studenții erau deja ocupați în fațea diferite lucruri, deși era foarte devreme dimineața. Vroia să fie aici cât mai curând posibil, și acum era 7:30. Ea se uită repede la hărtie, întrebându-se unde ar trebui să meargă.

Mormăind, ea se uită peste umăr la Tama și arăta în sus scările în spirală în fața lor. Aveau patru valize între ele, de vreme ce Kyoko se mișca de fapt și erau foarte grele.

Expresia lui Tama a scăzut. "Cred că glumești." El a dat

drumul mășnerului celei mai mari valize, Țiind că roșile de pe fundul lui nu ar fi ajutat de data asta. "Am doar 12 ani pentru ca să strig cu voce tare."

Ea Ți Țntări umerii Țn hotărâre.

Kyoko a fost surprins când o voce masculină din spatele ei a Țntrebat: "Sunteți domnișoara Kyoko Hogo?"

Se Țntoarse instantaneu spunând: "Da".

Ochii ei s-au lărgit când s-au Țntălnit cu un tip foarte frumos. Avea uimitori ochi albaștri și păr lung și Țntunecat care era prins Țn spate Țntr-o coadă de cal. Privind cu uimire, simți că o briză ciudată Ți măngâie fața. Capetele părului ei moale Ți gădilau obraji, pe măsură ce Țl prinse briza.

Ți arătă un zămbet foarte fermecător. Apoi, spre uimirea ei, el și-a frânt degetele și doi tipi au ieșit aproape de nicăieri, și-au luat sacii și au urcat scările cu ei. Ochii lui Kyoko se lărgiseră Țn timp ce Ți privea, dar Țnainte de a putea spune ceva, celălalt tip Ți luase mâna Țn a lui și o aduse la buze, Ți dădu un sărut ca de prin.

Numele meu este Kotaro și nu aș vrea să văd pe cineva așa de frumos că trebuie să transporte ceva atât de greu. Acum, dacă mă vei urma, Ți voi arăta dormitorul tău." Ținând mâna Țn a lui, Kotaro se Țntoarse cu Țncedere și porni pe scări.

Căldura bruscă care se răspândi de-a lungul degetelor

lui È#i Ã®n braÈ# pÃ#rea sÃ# continue sÃ# se rÃ#spÃ#
çndescÃ# Ã®n corpul lui... trezindu-i sÃ#ngele de gardian.
Era secretul ei pÃ#strat. Kotaro Ã®i dÃ#du mÃ#na strÃ#ns,
È#tiind cÃ# era cea pe care o aÈ#teptase cu aÈ#a rÃ#bdare. A
simÈ#it cÃ# era al doilea care a urcat Ã®n camerÃ#.

Kyoko ridicÃ# o sprÃ#nceanÃ# delicat, gÃ#ndindu-se Ã®n
sine: "Zeii m-au salvat de bÃ#ieÈ#i. Ã#n ce am intrat?"

Ã#ntorcÃ#ndu-se, ridicÃ# din umeri la Tama, care stÃ#tea
acolo cu gura deschisÃ#. Kyoko Ã®È#i Ã®nclinÃ# capul Ã®n
lateral È#i ridicÃ# o sprÃ#nceanÃ#. "Tama fii atent, ai putea
sÃ# prinzi muÈ#te aÈ#a." Apoi, Ã®nainte de a se putea redresa,
s-a Ã®ntors È#i a urmat forma tipului cunoscut doar ca Kotaro.

Ea a creat-o mental pentru ea pe tabla ei imaginarÃ#, unde
pÃ#strase scorul Ã®n secret pentru ea È#i Tama. L-a auzit Ã®n
spatele ei, Ã®n timp ce urca pe scÃ#ri, È#i acum È#tia cÃ# va
cÃ#È#tiga jocul.

Au trecut de un alt tip Ã®n josul scÃ#rilor È#i, Ã®n timp
ce el a trecut fÃ#rÃ# sÃ# se uite la ea, a simÈ#it o clipire prin
inima ei È#i respiraÈ#ia i s-a oprit. Toate sunetele au dispÃ#rut
Ã®n timp ce el a trecut cu miÈ#care Ã®nceatÃ#. Apoi, totul
s-a Ã®ntors la mult prea normal pe mÃ#surÃ# ce inima ei a
depÃ#È#it bÃ#tÃ#ile, apoi a urcat.

Un sentiment de neliniÈ#te se strecurÃ# pe pielea ei ca È#i
cum ar fi lipsit ceva... sau mai mult ca È#i cum ar fi pierdut ceva
È#i Ã®i lipsea teribil. Ã#ncercÃ#nd sÃ# zdruncinÃ# reacÈ#ia
ciudatÃ#, nici mÃ#car nu se Ã®ntoarse sÃ# se uite la cine o

fără cusă, simțind că în acel moment era mai bine să nu fie.

"Ei bine, măcar sunt destui băieți pe aici pentru ca voi să știți peste", a optit Tama făcând-o pe Kyoko să măcășie mental.

În vârfurile scărilor se întoarse, urmându-l pe Kotaro pe un hol lung, cu multe uși pe ambele părți. Ea presupunea că acestea erau camerele de dormit, dar nu a încetinit deloc sau nu s-a oprit la nici una dintre ele. La capătul holului era o ușă pe care se citește NU intra. Era puțin cam confuză atunci când Kotaro îi cei doi purtându-le sacii grațios printre ele ca și cum ar fi aparținut locului, doar pentru a se întoarce la un alt zbor pe scări.

Tama s-a închinat de Kyoko și a bombănit: "Cred că te trimit în temniță."

Kyoko a zămbit peste umăr la ea: - Noi mergem în sus nu jos figuranto.

Atunci, o cameră rece în vârfurile turnului, Tama se răsuci spre spate cu capul.

Ei bine, cel puțin eu voi rămâne în formă, spuse ea, în timp ce ajunseră la vârfurile unui alt refugiu elegant de scări, apoi s-au întors pe un alt hol, dar acesta era frumos. Părea că podeaua era chiar făcută din marmură. Ușile erau foarte îndepărtate. În această sală erau doar trei camere și în fiecare grijă pentru sine că poate Kotaro nu știa unde ar fi presupus că ar trebui

sĂ# fie.

Kotaro a mers la ultima uÈ#Ă#, gĂ#ndindu-se cĂ# trebuie sĂ# fie o persoanĂ# foarte specialĂ#, pentru cĂ# Ă#n acest hol nu erau prea mulÈ#i oameni lĂ#saÈ#i sĂ# È#tie cĂ# este cea mai bunĂ# camerĂ# din Ă#ntregul campus. A pĂ#È#i Ă#n faÈ#a uÈ#ii È#i a aÈ#teptat-o pe ea È#i pe tĂ#cnĂ#ra ei prietenĂ# sĂ# Ă#i ajungĂ#.

Kotaro se mira, ea era nervoasĂ#. El putea sĂ# miroasĂ#. Se uita Ă#n ochii ei furtunoÈ#i de smarald È#i-È#i simÈ#i deja inima tremurĂ#ndĂ#, dar deocamdatĂ#, el ar face aÈ#a cum i s-a spus.

Ă#È#i È#inea mĂ#na, cu palma Ă#n sus. "Acum voi pleca, dar dacĂ# este nevoie de ceva..." El Ă#i dĂ#du cheia de la camera ei È#i, arĂ#tĂ#ndu-i o privire care o fĂ#cu sĂ# fie roÈ#ie, se aplecĂ# galant, apoi le fĂ#cu semn celor doi bĂ#rbaÈ#i sĂ#-l urmeze.

Kyoko È#i Tama s-au Ă#ntors È#i i-au privit cu sprĂ#ncenele ridicate pĂ#cnĂ# cĂ#nd au ieÈ#it din vizor, apoi Kyoko a aruncat o privire spre uÈ#Ă# È#i a respirat. Chiar pe uÈ#Ă# pe o plĂ#cuÈ#Ă# de identificare a citit Kyoko Hogo Ă#n litere de aur.

Tama a lovit-o pe sora lui pe umĂ#r chicoting. "È#tii... poÈ#i prinde muÈ#te Ă#n felul Ă#sta."

Kyoko Ă#È#i roti ochii Ă#n timp ce ea Ă#È#i È#terse mental punctul pe care È#i-l dĂ#duse mai devreme. LuĂ#nd cheia, a descuiat uÈ#a È#i a deschis-o timid, privind

Într-untr.

Ochii lui Tama au fost la fel de mari ca farfuriile. El a trecut în spatele ei. În niciun caz! Această cameră este aproape cât toată casa noastră. "Vocea plină de uimire a produs ecou în liniște. Ai putea deschide un club de dans în depozit în această piesă.

Deci Ți place temnița mea? Kyoko a adăugat punctul în apoi unde a apărut înut.

*****

Două ore mai târziu, după ce ea i-a mulțumit lui Tama. El l-a trimis afară, Kyoko stătea în baie, punându-i lucrurile pe rafturi. Se uită din nou la cadă, care era suficient de mare pentru cinci persoane.

Murmurând, ea imita cuvintele fratelui ei mai mic, "În niciun caz!"

Simțea părul stând pe gât în spate, înțelegându-se din nou dacă era o greșală. Da, este optimă ea pentru sine. Cineva i-ar arăta oricând. El i-ar spune să-și împacheteze lucrurile. El tia doar că ar trebui să se afle într-o cameră nepotrivită.

Kyoko a plecat. El s-a uitat în jurul dormitorului. Patul era cel mai mare pat pe care-l văzuse vreodată, el deja făcuse complet, complet cu patru pufos. El tot. Camera era frumoasă cu purpuriu. El albastru din care era făcut covorul. Părul era patul. Erau stropi de roșu închis aici. El colo. El un dulap suficient de mare pentru a se pierde în el.

Intră în sufragerie, unde totul era în negru. Era aur, echipat cu tot ce putea fi dorit de cineva. Ea deja a verificat bucuria. Era echipat pe deplin. Kyoko clătină din cap pentru a unsprezecea oară. "În niciun caz." Ea era în mușcă buza de jos, întrebându-se ce să facă acum. Era dimineața zilei de schimb, și cursurile nu încep până luni.

##Ei bine, nu pot să mă ascund aici toată ziua,## a mormăit ea în sine.

Simțindu-se că este cum se plimba în jur unde nu ar fi trebuit să fie, Kyoko se îndreptă spre ușa. Este în împinse capul în hol. Fără să vadă pe nimeni, a ieșit și a închis ușa în urma ei, apoi a mers în liniște înapoi pe scările care duceau în jos.

Din nou, avea sentimentul că ar fi urmărit. Este i-a trecut un tremur pe șa spinării, dar ea continua să meargă, nu îndrăznește să se întoarcă. Este să se uite.

##Ea mă poate simți,## își spuse Kyou. Poate puterile ei nu erau îngropate de adânc cum se temea. Al cunoștea pe cel de-al doilea care a părsit camera ei, și el a inhalat mirosul plin de viață... savurându-l.

Memoria mirosului ei părea să reamprospăteze alte amintiri. "În curând preteasă, noi este vom descoperi din nou puterile. Poți alege să le ascunzi... dar nu pentru mult timp." Se aplecă pe perete de pe hol, cu ochii săi auri, urmărind-o până când nu se mai vedea.

*****

Kyoko ar fi putut respira puÈ#in mai uÈ#or odatÄ# ce s-a aflat la parter. Ea a observat cÄ# acum o sÄ# fie cu oameni de vÄ#rsta ei. SusÈ#inÄ#nd È#i zdruncinÄ#nd ultima ciudÄ#È#enie de la etaj, Kyoko stÄ#tea acolo pierdutÄ# Ä#n gÄ#nduri pentru Ä#ncÄ# un moment.

Nu a putut sÄ# o facÄ# atunci cÄ#nd simÈ#urile ei au fost lovite aÈ#a. Uneori, ea dorea ca sÄ# nu simtÄ# lucrurile deloc. A Ä#mpins-o pÄ#nÄ# la capÄ#tul gÄ#ndirii Ä#n timp ce privea Ä#n jurul parterului mare al clÄ#dirii. â##Am nevoie de un comutator de pornire È#i oprire pentru acest lucru,â## murmurÄ# ea, Ä#ncÄ# gÄ#ndindu-se la vibraÈ#iile stranii pe care le-a avut doar cu un moment Ä#nainte.

Se uitÄ# la bibliotecÄ# È#i apoi se uitÄ# repede spre cealaltÄ# parte, hotÄ#rÄ#nd cÄ# doreÈ#te sÄ# afle mai Ä#ntÄ#ci despre această# zonÄ#. Exersarea Ä#i fusese obiÈ#nuinÈ#Ä# atÄ#ta timp de cÄ#nd Ä#È#i amintea È#i dorea sÄ# rÄ#mÄ#nÄ# aÈ#a. Ä#n ultimii doi ani, ea a Ä#nvÄ#È#at arte marÈ#iale de tot felul, È#i a iubit libertatea de miÈ#care care i-a dat corpului ei mlÄ#diere.

TrecÄ#nd Ä#n camerele de recuperare, a observat cÄ# existÄ# multe zone de antrenament diferite. Ä#ntr-una din cele mai mari sÄ#li de gimnasticÄ#, putea vedea prin geam. Nu putea rezista sÄ# se opreascÄ# È#i sÄ# le priveascÄ# pentru o clipÄ#. Doi oameni pÄ#reau cÄ# s-au luptat cu sabia. Auzind zgomotul de metal pe metal, ridicÄ# o sprÄ#nceanÄ#. TrecÄ

nd mai aproape de u#a camerei, ea a r#mas în ascultare.

"Nu acorzi aten#ie Suki." Cel care era mbr#cat în negru vorbea cu o voce t#n#r# de b#rbat, în timp ce se r#suci #i-l b#tu pe cel#lalt pe fund r#z#nd.

Kyoko nu putea să# vadă# chipul fiecă#ruia, pentru că# purtau m##ti de protec#ie.

Shinbe!" a venit o voce foarte furioasă#, dar feminină#. Apoi, f#r# avertisment, persoana a să#rit nainte #i l-a lovit în cap, mai mult ca #i cum i-a lovit cu capul cu sabia, apoi a scos casca de pe cap.

Kyoko a fost surprinsă# s# vadă# curgerea lungă# de p#r brun afar# #i în jos pe spatele fetei, în timp ce se îndreptă# spre cel#lalt #i o pocni în piept cu degetul, cu un spasm de spr#ncean#. "Este greu să# te lup#i serios c#nd e#ti a#a de r#u."

Shinbe i l#s# capul pe spate r#njind. #ntr-un fel de predare #i-a aruncat ambele m##ni în aer, sus#in#nd. "#mi pare r#u Suki, dar a fost... #i nu l-ai protejat." Sim#ind o mi#care de senza#ie de furnică#turi în valuri pe pielea lui, se ncrunt#, apoi ntoarse ncet privirea de ametist spre fata care stă#tea în u##: "Aha, se pare că# avem un vizitator."

Kyoko a vă#zut cum fata, pe nume Suki, se ro#ea, înfruntă#nd încă# privirea adversarului, apoi se ntoarse de la el, merg#nd spre ea cu un z#mbet larg.

"B#rba#i", #i-a rotit ochii nainte de a-#i întinse

măcina într-o manieră prietenoasă. "Bună, sunt Suki, este această scuză proastă pentru un tip este Shinbe", iar a aruncat degetele spre tipul care se plimba în spatele ei, încercând să se jind.

Suki, exclamă tăcerea pe nume Shinbe. M-am rinit în viteză. El a subliniat afirmația punându-și ambele mâini peste inima sa.

Suki se încruntă asupra lui, "Shinbe... dacă te-ai putea răni, creierul tău ar fi scapat dintre urechi de acum înainte de toate loviturile pe care m-ai forțat să le dau".

Shinbe este ridică sprâncenele: "Ești că iubesc dragostea dură cu care mă atragi".

"Este voi arăta o dragoste tare aici într-un minut, dar nu vreau să sperii noua fată", a întit Suki.

Kyoko o plăcea deja luându-i mâna într-o agitare fermă, a zămbit. "Bună, sunt Kyoko Hogo, dar vă rog doar Kyoko."

Se uită la tipul care stătea în spatele lui Suki. "Este foarte frumos să vă cunosc pe amândoi". Era ceva cu ochii lui care atrăgea atenția lui Kyoko. Ei erau uimitori de culoare ametist și foarte uluitori. Părul era puțin mai lung decât lungimea umărului și foarte întunecat, cu evidențieri albastre. Și aducea aminte de o cântărea din grupurile de rock din anii 80.

Suki zămbi de la ureche la ureche. "Hei, am auzit despre

tine. Da,  tiam c # vii azi. Voiam să# vin în că#utarea ta  #i să#- #i ar #t împrejurimile. Dintr-o dată#, ea se uit # la fa #a ei  #i   #i   ntoarse capul în lateral, fix ndu-l pe Shinbe cu o privire fermă#: "Nu a # face asta dacă# a # fi tu".

Kyoko   #i înclină# capul pentru o privire. Destul de sigur... m #na tipului s-a oprit în mijlocul aerului, aproape ating nd fundul lui Suki  #i z mbea cu un ochi înstelat.

Shinbe oftă#  #i   #i arunc # m #na: " ntr-o zi, o să#-mi dau seama cum  #tii, chiar  #i atunci c nd nu te ui #i."

Suki doar a strigat: "Eu doar fac asta, asta e tot!" D ndu-i lui Kyoko un z mbet prietenos, ea a spus: "Vino cu mine  #i o să# mă# schimb rapid." O luă# pe Kyoko de m #n #  #i o trase afară# pe u # #.

Kyoko se   ntoarse spre Shinbe ca să#-l vadă# flutur nd. 'Acestea două# vor fi pline de distrac #ie,' se g ndi ea în timp ce ea era tras # în vestiarul pentru femei.

Suki putea să# spună# că#  #i pl #cea de Kyoko  #i, din anumite motive, sim #ea c # o cuno #tea fără# să# o cunoasc #. "Kyoko, spune-mi pu #in despre tine în timp ce mă# schimb", a spus ea p   ind în spatele peretelui desp r #itor.

Kyoko se a #ez # pe o bancă#, sim #indu-se complet confortabilă# în jurul lui Suki. "Ei bine, vin dintr-un mic cartier din cealalt # parte a ora #ului.  #i din anumite motive,

din senin, am primit o scrisoare spun nd că am o bursă aici." Kyoko auzea "da" a lui Suki, a a c  continuă. "Chiar nu  tiu cum am primit o bursă pentru care nici măcar nu am aplicat."

Suki putea să audă întrebarea în acea declara ie  i a z mbit, sco nd capul afară. "Nu- i face griji. Ai venit aici, a a cum am făcut eu." Ea a dispărut din nou în spatele separeului, ad ug nd: "Niciodat  nu am aplicat aici nici eu."

Kyoko se  ncrunt : "Dar de ce? Trebuie să existe un motiv.  tii ?"

Suki s-a  ntors în jur, acum schimbată complet. Se a ez  s - i pun  pantofii de tenis. "Da, mi-am dat seama. Ei bine, ceva cam a a oricum. Tipul care de ine această  coal  caută oameni cu... " Suki se opri,  nclin ndu- i puțin capul, "... abilit  i unice". Ea ridic  din umeri  i adăugă: " S-ar putea să ai multe de folosit când te vei  nt lni cu ceilalți care trăiesc aici." Ea a z mbit,  tiind că avea dreptate.

Dintr-o dată, Suki s-a ridicat  i a aruncat un pantof în u a vestiarului, smiorc ind în triumf atunci când a auzit bomb nitul ușor din partea cealalt . Recuper nd pantoful, se a ez   napoi pentru a-l trage. "Deci acum, ce abilitate unică ai?"

Răsuflarea lui Kyoko păru să se opreasc  pe măsură ce mintea  i deversa. Nimeni nu putea să  tie

cĂ# ea era o preoteasĂ#. Se Ă®ncruntĂ# cu grijĂ# la Suki È#i apoi se uitĂ# repede, rĂ#spunzĂ#nd: "Niciuna din care È#tiu."

Suki ridicĂ# o sprĂ#nceanĂ#, dar ridicĂ# din umeri, È#tiind cĂ# o sĂ# afle mai devreme sau mai tâ#rziu. "Haide sĂ# mergem. Shinbe probabil ne aÈ#teaptĂ# oricum." Deschise uÈ#a È#i destul de sigur, Shinbe stĂ#tea acolo destul de aproape de uÈ#Ă# pentru a le asculta. El le-a zĂ#mbit nevinovat, tot timpul Ă®napoia lor.

Suki Ă®nchise uÈ#a Ă®n spatele lor È#i arĂ#tĂ# semnul de pe uÈ#Ă#. "Shinbe, nu poÈ#i sĂ# citeÈ#ti? Asta spune cĂ# Camera de dulapuri pentru femei." Ă#i aruncĂ# o privire ascuÈ#itĂ#.

Shinbe ridicĂ# din umeri: "Da, de aceea stau lĂ#ngĂ# el." El a sĂ#rit rapid din drum cĂ#nd ea a dat mĂ#na cu el. â##Suki! â## Sunt un bĂ#rbat ... Am nevoie de afecÈ#iune. Ce modalitate mai bunĂ# de a afla cum funcÈ#ioneazĂ# mintea femeii decĂ#t de a o achiziÈ#iona? "

"PoÈ#i sĂ#-È#i faci cercetĂ#rile Ă®n bibliotecĂ#", a spus Suki printre dinÈ#ii scrĂ#È#niÈ#i.

Shinbe rĂ#nji. "DragĂ# Suki, fiecare carte despre mintea femininĂ# din acea bibliotecĂ#... este goalĂ#."

Suki spuse: "Asta pentru cĂ# toate cĂ#rÈ#ile din bibliotecĂ# au fost create de bĂ#rbaÈ#i."

CoborĂ#nd o sprĂ#nceanĂ#, Shinbe se aplecĂ# mai aproape: "Exact. Am de gĂ#nd sĂ# fiu primul care a scris ceva care are sens pentru cei care au testosteron. "

Suki   i arunc   o privire   nfr  nt   la Kyoko și apoi arunc   o privire spre ceasul ei. "Hei,   i-e foame? Să mergem la restaurantul studen  ilor   i s   m  nc  m   nt  i."

Kyoko aprob   din cap. Era prea nervoas   s   m  n  nce în această diminea  , dar cu ei se sim  ea bine ca acasă și acum   i era foame.

Shinbe făcu cu o m  cn   în fa  a lui, "Doamnele în primul r  nd". El a strigat c  nd Suki i-a dat o altă lovitur   în cap.

"Nu am fost prea lent c  nd am fost... acum ar  t calea", Suki   i ar  t   o privire acuzatoare. Odat   c  nd Shinbe se plimba în siguran   în fa  a lor, se aplec   aproape de Kyoko, cu un z  mbet cunoscut: "Aminte  te-  i doar să-l păstrezi în fa  a ta în orice moment, numai dacă nu dore  ti să-l sim  i".

Kyoko nu a putut să o ajute. A   nceput să r  d   și nu a renun  at p  cn   c  nd nu au intrat în sala de mese din clădire, care arăta mai mult ca o cantină. Ochii ei se lărgiră pe măsură ce se apropia de Suki. "  ti  i, de fiecare dată c  nd m   întorc în acest loc, mă simt ca și cum a   fi în locul gre  it."

Shinbe i-a condus la o masă l  ng   spatele camerei. Suki   i Kyoko s-au lăsat pe o bancă, în timp ce Shinbe a luat partea cealalt  , ar  t  ndu-se ca cel mai nevinovat din lume. "  tii, locul ăsta    i place mai mult c  nd te

obiÈ#nuieÈ#ti." El a zĂ#mbit la Kyoko fĂ#cĂ#ndu-È#i ochii de ametist sĂ# lumineze. "Am fost aici un an È#i Ă#ncĂ# nu mi-am dat seama."

Suki È#oÈ#oti pe umĂ#rul lui Kyoko: "A ajuns la fel ca È#i tine È#i ca mine. O invitaÈ#ie deschisĂ#." RidicĂ# din umeri ca È#i cum i-ar fi spus lui Kyoko sĂ# accepte È#i sĂ# se bucure.

Kyoko se aplecĂ# Ă#nainte, cu o privire confuzĂ#: "Nu Ă#nÈ#eleg. De ce ar face cineva asta?"

Shinbe dĂ#du din cap, È#tiind cĂ# cineva trebuie sĂ#-i spunĂ# adevĂ#rul. "Am anumite abilitĂ#È#i, la fel È#i Suki." El ridicĂ# din umeri spre ea. "ToatĂ# lumea de aici cu bursĂ# o face." Se opri Ă#n cĂ#utarea cuvĂ#ntului potrivit: "Suntem Ă#nzestraÈ#i Ă#ntr-un fel sau altul". RidicĂ# o sprĂ#nceanĂ# la Suki: "I-ai spus-o deja?"

Suki a fĂ#cut o miÈ#care rapidĂ# negativĂ# a capului, apoi se Ă#ntoarse spre Kyoko, dorind brusc sĂ# schimbe subiectul: "Hei, vrei un hamburger È#i cartofi prĂ#jiÈ#i?"

Kyoko dĂ#du din cap È#i Suki se ridicĂ# ca È#i cum ar fi evitat Ă#ntrebarea despre bursele gratuite: "Stai aici, mĂ# voi Ă#ntoarce imediat È#i nu-È#i face griji. Pentru cei care au burse, mĂ#ncarea este liberĂ# È#i ei chiar ne aduc È#i nouĂ#." Suki a fĂ#cut comanda, lĂ#sĂ#nd-o singurĂ# cu Shinbe.

Capitolul 3 "Întâlnirea cu Toya"

Shinbe se aplecă înainte, cu o privire gravă pe fața lui, cu ochii de ametist aproape strălucind: "Sunt niște oameni normali aici, Ei apoi sunt cei care au burse ca mine Ei Suki. Există Ei alții care au burse, dar cu toții avem o capacitate specială... ca o putere pe care oamenii normali nu o au. "

"A mea este Telekinezia. Pot mișca obiecte cu mintea mea.## Este telepatia care ÎNSEAMNĂ că pot să vorbesc cu ceilalți cu mintea mea.## El a spus cuvintele fără să scoate un sunet, Țiind că o putea auzi ÎN mintea ei.

Buzele lui Kyoko s-au deschis când nu Ei-a văzut buzele mișcându-se Ei vocea i-a repetat ÎN cap. Ea a simțit brusc cald peste tot ca Ei cum vocea lui trebuia să fie acolo sau ... ceva. Expresia ei s-a relaxat, Ei ochii ei s-au Înmuiat când privea la el.

Shinbe a Încercat să-Ei ascundă Încrunta curios... când Ei-a legat mintea de a ei tocmai atunci... ÎEi puse toată concentrarea doar pentru a Închide conexiunea. Era ca Ei cum puterea lui ar fi vrut să rămână cu ea. Încercând să scuture sentimentul, el a continuat. "De asemenea pot văd Ei provin dintr-o lungă linie de călugări". S-a oprit când Kyoko a răș.

Suki a alunecat. Apoi lăngă Kyoko, fără să piardă o mișcare: "Ești tu că e greu de crezut, dar vine dintr-o linie de călugări". Ea a zămbit. Și apoi privirea ei s-a întors din nou: "Ești l-am văzut aruncând lucruri fără să le atingă. Și este minunat la toate artele marțiale.

"Poate ar trebui să o informăm pe minunata Kyoko despre toate talentele mele, spuse sugestiv Shinbe.

Suki se întoarse. Și îl privi pe Shinbe: "Nu, nu-i spun că ești bun la ASTA!" Ea l-a apucat de vârful capului ca o mărșură bună.

"Totuși, el se comportă ca și cum ar fi numai om", o voce sarcastică a ieșit din nicăieri, și Shinbe s-a îndreptat, dându-se la o parte pentru a face loc vocii.

Kyoko ridică privirea și ochii i se blocau cu unii auriu profund. Proprietarul vocii arăta mai bine decât orice văzuse vreodată. Părul lung negru, cu sclipiri argintii, și cădea de pe cap în straturi lungi. Pielea lui prinsă de soare părea să strălucească cu o strălucire strălucitoare, și corpul lui era să moară pentru asta. Ochii lui, totuși, păreau să o înăncă, chiar dacă nu se uita direct la ea.

Suki se aplecă și și și încrucișă brațele în fața pieptului, arătându-i nou-venitului un aspect supărat. "Bine, tu ești tot ce trebuia ca să o sperii."

Shinbe răznji la Suki, apoi o privi pe Kyoko pentru a face introducerea: "Acesta este Toya. Toya s-a întâlnit cu Kyoko.

Astăzi este prima ei zi aici. "

Toya se întoarce să se uite la Kyoko, dintr-un anumit motiv, felul în care se uita la ea, ca cum o arăta, o enervase. Kyoko îndreptă privirea spre el, prima impresie despre el venind din cer.

"Deci, tu ești preoteasa?" Toya oftă. Este înțeles că se întoarce capul, de parcă o aruncase în timp ce se așeza.

Ochii lui Kyoko se rotunjiră pe el, se uimi. Nimeni aici nu ți-a cunoscut-o este o preoteasă. De fapt, numai cei mai apropiați membri ai familiei ei ți-au asta.

"De unde naiba ții asta?" ea a strigat la el, dintr-o dată furioasă.

Toya răsuflă simțindu-și săngele că se înșeapă. "La naiba, nu striga ca un maniac ciudat. Te pot auzi bine", a mormăit el la ea.

Suki și Shinbe au fost atârșt de crispați, încât s-au răsturnat în scaunele lor, când Kyoko și Toya și-au văzut unul altuia pumnalele.

Simțurile lui Toya au început să ridice o forță de putere care a venit cu mânia lui Kyoko și s-a aplecat, crezând că poate avea puțină putere în acel mic trup drăguț, gândind că ar fi blestemat dacă i-ar fi spus asta.

În tăcere, el îi aprecia aparența. Părul ei negru strălucea în lumina din jurul unei fețe frumoase în formă de inimă. Ea avea ochi verzi, vibranți, care îl priveau acum cu mândrie, care-i încălzeau puțin săngele.

„#i pl#cea o femeie plin# de furie #i era evident plin# de ea, dar, dintr-un anumit motiv, l-a pus la col#. Ceea ce nu-i pl#cea era felul #n care se uit# la el ... ar repara asta #ntr-adev#r repede.

Se uita la ea mai dur, #ncerc#nd s# o intimideze. „Ai o burs#, nu ai... #i EL a spus c# e#ti PREOTEAS#!” Toya m#cr#ci #n fa#a ei, apropiindu-se la fiecare cuv#nt p#n# c#nd erau aproape nas #n nas. #i #ndoia bra#ele #n m#cnecile largi #i se aplec# spre ea. „Pariez c# nici m#car nu #tii ce este un demon”, a murmurat, realiz#nd dintr-o dat# c# a devenit mai dr#gu# la cel de-al doilea #i care l-a sup#rat.

Kyoko izbucni, r#sufl#nd de temperament. #tia ce erau demonii. I-a studiat toat# via#a #i dac# familia ei avea dreptate, ea chiar s-a #nt#lnit cu unii... dar nu #i-a putut aminti. Cu toate acestea, nu-i pl#cea atitudinea superioar# #i puternic# a lui Toya, a#a c# tocmai a #n#l#at o spr#ncean#, ca #i c#nd l-a #ntrebat #n t#cere dac# dorea s# parieze pe asta.

Suki p#rea c# vrea s# vin# #n ap#rarea lui Kyoko, „Toya, nu po#i fi civil pentru un minut nenorocit? Ea a fost aici doar de c#teva ore, #i #nainte s# o dai jos, a# vrea s# o conving s# r#m#n#. Ar#ta aproape trist# la g#ndul de a o pierde pe Kyoko at#t de repede.

Toya ridic# o spr#ncean# sup#rat, privind la Suki: „Ei bine, ea nici m#car nu mi-a r#spuns la #ntrebare. Crezi

cĂ# se poate descurca?" el Ăntoarse strĂ#lucirea spre Kyoko.

"Pot sĂ# mĂ# descurc cu tot ce crezi cĂ# aruncĂ# Ăn mine, nenorocitul," Ăi spuse Kyoko, cuvintele ei ĂncepĂnd sĂ# ĂngheÈ#e.

Suki È#i Shinbe se uitau unul la celĂ#lalt. N-au auzit pe nimeni decĂ#t pe ei ĂnÈ#iÈ#i, È#i proprietarul universitĂ#È#ii stĂcnd lĂcngĂ# Toya aÈ#a, cu excepÈ#ia poate a lui Kotaro. Apoi, ambii se strĂcmarĂ#, È#tiind cĂ# vor iubi cu siguranÈ#Ă# această# fatĂ# numitĂ# Kyoko.

Un chelner s-a arĂtat la masĂ# cu o tavĂ# de mĂcncare È#i Kyoko È#i-a Ăntors atenÈ#ia de la Toya la el. Tipul se uitĂ# la Kyoko puÈ#in prea mult, È#i simÈ#urile au Ănceput sĂ#-l gĂcdile, spunĂcndu-i cĂ# ceva se ĂntĂcmla. Ea se uitĂ# Ăn sus Ăn ochii ĂntunecaÈ#i, care nu pĂ#reau sĂ# se potriveascĂ# chipului de bĂ#iat al tĂcnĂ#rului.

Ceva despre el a atras-o pe Kyoko... deÈ#i nu È#tia dacĂ# Ăi plĂ#cea foarte mult sentimentul. Sigur, era drĂ#guÈ#Ă# sĂ# se uite la el, dar ceva despre el o fĂ#cea uÈ#or neliniÈ#titĂ#. A clipit ĂncercĂcnd sĂ# se debaraseze de vraja pe care tĂcnĂ#rul pĂ#rea sĂ# o elibereze fĂ#rĂ# sĂ# Ăncerce. Starea de spirit a fost Ăn cele din urmĂ# ruptĂ# cĂcnd a auzit o mĂcngĂciere micĂ# venind de lĂcngĂ# ea.

Toya simÈ#ea rĂ#ceala care se tĂcra pe pielea lui È#i mĂcraÈ#i la tipul care pĂ#rea cĂ#-l scuturĂ# de uimire. Ăn timp ce ochii bĂ#iatului s-au reorientat pe Toya, pĂ#reau sĂ# strĂ#luceascĂ# de la jet-negru la un albastru de argint Ăn

timp ce se întoarse în plecat de la masă.

Kyoko i-a arătat lui Suki un aspect confuz, dar Suki a ridicat din umeri, gustând din mâncare. În afară de ea, lui Shinbe i-a trecut mână încercând să-îi ascundă simțul ciudat al umorului în timp ce privea cursa tipului prin cameră. Kyoko avea niște vibrații foarte ciudate de la tipul ăsta "Toya" în nu s-a putut odihni puțin nu a aflat care este problema lui. Se aplecă în scaun în îl privi pentru o clipă.

Părul său lung era cea mai ciudată culoare de miezul nopții, cu luciri de argint groase care alergau sălbatic prin el, în ochii lui erau frumoși... EL era frumos. "Notă mentală pentru sine, mai târziu să te smulgi că te găndești la asta". Ochii lui erau praf de aur în flăcări, fărâșă de albastru. Ar fi fost drăguț dacă nu ar fi fost privirea pe care i-a arătat-o acum.

Suki oftă. Avea nevoie să vorbească cu Kyoko de a-l face pe Toya foarte supărat. El a avut linia lui în nu a fost bine să-l intersecteze. în nu a fost corect că Kyoko nu avea nicio idee că a supărat un gardian.

"Am constatat că, dacă te joci cu focul... adesea te arzi", a rupt Shinbe tăcerea la masă în a fost răsplătit cu o strălucire aprinsă de toată lumea înainte ca toți să decidă să-l ignore.

Toya a furat o altă privire de la Kyoko. Deci, aceasta ar trebui să fie pe cine trebuia să pzească ? Kyou a trebuit

să# glumească#. Kyou tocmai ă#i spusese despre venirea ei ă#n această# dimineață#, la un nivel de avertizare, că# trebuie să# o pă#zească# ă#i să# se asigure că# este ă#n siguranță# ă#n orice moment.

ă#ă#i strâ#nse ochii, ă#ntrebându-se despre bă#iatul care tocmai stă#tea lă#ngă# masă#. Modul ă#n care se uitase la Kyoko ă#l ă#nfuriase. A fost cu adevă#rat preoteasa ă#n pericol? De ce Kyou ar avea un astfel de interes de a pă#stra un simplu om ă#n siguranță#? Kyou nu a tratat niciodată# pe nimeni cu respect, deci ce a fă#cut această# ă#mecherie de fată# diferit?

Uneori Toya ura faptul că# Kyou era gardianul să#u numit, dar el a trebuit să# recunoască# că# ă#i datora multe pentru că# l-au luat. El ă#tia, de asemenea, că#nd Kyou a fă#cut ceva că# a existat ă#ntotdeauna un motiv bun pentru asta ă#i numai asta l-a fă#cut să# se ă#ntrebe despre această# fată# numită# Kyoko.

Shinbe, care a observat că# tensiunea la masă# putea fi tă#iată# cu un cuă#it, aruncă# o privire spre Suki cu cei mai mari ochii de că#ă#el. ă#tiind că# ar putea să#-l facă# din nou pe Kyoko să# ză#mbească# cu antichitatea lui, a ă#nceput să#-l pună# pe bă#ă#.

"Deci, Suki, ă#ncă# mai mergi la club cu mine ă#n seara asta? Este să#mbă#tă# noaptea ă#i mi-ar plă#cea să# pierd de dans cu tine decă#t cu o duzină# de stră#ini complet." Shinbe a picat cu un aspect uluit, de parcă# visa să# danseze cu

o mulțime de alte femei doar pentru a-ți dovedi părerea.

Suki îți aruncă o privire întrebătoare de parcă ar fi trebuit să-ți lovească fața de prost și apoi s-a întors la Kyoko. "Kyoko, am nevoie de însoțitoare," răcnii ea. "Vei merge cu mine, nu-i așa? E prea periculos să pleci singur cu el ...", îți aruncă lui Kyoko o privire plictisită.

Colurile buzelor lui Kyoko s-au contractat privindu-l pe Shinbe trecând din uimire și uitându-se din nou la ea. "Suki, mi-ar plăcea să merg cu voi. În felul acesta putem marca echipa Shinbe dacă nu mai are control."

Amândoi i-au arătat lui Shinbe o privire ascuțită și Shinbe a bombănit. Kyoko nu a putut să-l ajute în timp ce ea a renunțat din nou la răcs. Chiar i-au plăcut acestea două.

Toya a privit la Kyoko din colul ochilor. La naiba, era drăguț când a răcs așa. Gemu înfundat. De unde naiba a venit asta? El sa scufundat în scaunul său suprat cu gândurile lui. 'La naiba!' Acum ar fi trebuit să meargă la club în seara asta doar că o urmărească. Încă mai zâmbea la Shinbe și la Suki când ea se întoarce.

În timp ce ea îl privea, pulsul său a sărit în bătaie și temperatura sângelui lui creștea cu mai multe grade. Toya îi dădu seama că are mai multă putere venind de la ea acum că era fericită decât acum o clipă când a suprat-o. Se simțea neliniștit pentru prima dată într-o lungă perioadă de timp.

Când r sul lui Kyoko s-a stins, s-a  ntors spre Suki: "Hei, nici măcar nu sunt sigur  la ce cursuri voi fi luni sau unde să mă duc pentru asta.  tii unde pot afla?"

 nainte ca Suki s  poată răspunde, Toya răspunse la întrebarea care o privea îndeaproape. "To i studen ii bursieri sunt  nv  a i la fel. Deci, voi, Suki,  i Shinbe, împreună cu ceilalți, ve i fi în acelea i clase. Singura clas  separată va fi atunci când sunte i cu proprietarul. " Vocea  i era lene   pe măsură ce se lăsă în scaun.

Kyoko se  ncrunt : "Ce clas  predă proprietarul?"

Shinbe a oferit răspunsul de această dată, ochii lui de ametist aprin i de intrig : "Pentru noi to i este diferit. De aceea ne  nva   separat. El ne ajută cu abilit  ile noastre speciale. " Se  ntoarse g nditor, apoi adăugă cu un z mbet:   Tu, cred,  i-ar consolida puterile de preoteas ."

Furia lui Kyoko se repezi din nou, întrebându-se cum naiba proprietarul  tia că era o preoteas . Bursa nu spusese nimic despre asta. Ea a fugit în ultimii ani  ncerc nd s  îngroape acelea i puteri pentru care proprietarul  i dăduse o bursă. Vroia să ajungă la baza acestui lucru c t mai cur nd posibil.

Privind în jos la farfuria ei, Kyoko a spus cu voce tare: "Poate că este o gre eal . Exist  vreo cale să vorbesc acum cu proprietarul academiei?  

Toya È#i-a Ã®ngustat ochii. Kyou Ã®i spusese cÃ# ar putea cere sÃ#-l vadÃ# È#i, deÈ#i Kyou nu voia niciodatÃ# sÃ# vadÃ# pe nimeni Ã®n afara clasei, Ã®i spusese lui Toya sÃ# o aducÃ# direct la el dacÃ# avea Ã®ntrebÃ#ri.

"Ce sa Ã®ntÃ¢mplat, eÈ#ti speriatÃ#?" el a Ã®ntrebat-o È#i a fost rÃ#splÃ#tit cÃ¢nd ochii ei furtunoÈ#i au Ã®mpuÈ#cat direct Ã®n ai lui cu mÃ¢nie iritatÃ#. Deci, aceastÃ# fatÃ# a crezut cÃ# Ã®l poate simÈ#i. Ei bine, ar putea fi distractiv sÃ# o urmÃ#reÈ#ti cum Ã®ncearcÃ# cu privirea asta la Kyou. El vÃ#zuse teama cÃ# Kyou s-ar putea instila instantaneu Ã®n cineva fÃ#rÃ# sÃ# spunÃ# un cuvÃ¢nt.

"Bine, te duc sÃ#-l vezi imediat ce eÈ#ti pregÃ#titÃ#," o provocÃ# Toya Ã®ntrebÃ¢ndu-se dacÃ# o sÃ# ia momeala.

Kyoko a lÃ#sat o parte din furia ei, auzind asta. ArÃ#tÃ¢ndu-È#i placa Ã®n afarÃ#, ea dÃ#du din cap, fericitÃ# sÃ#-l apeleze la bluf: "Gata cÃ¢nd eÈ#ti tu gata." Ã#È#i Ã®nÃ#lÈ#a o sprÃ¢nceanÃ# spre el.

"Care-i graba?" Toya se ridicÃ# cu un zÃ¢mbet. "Poate vrei sÃ#-È#i pui un capac pe iritarea asta a ta, pentru cÃ# o va simÈ#i," spuse el, gÃ¢ndindu-se cÃ# ea nu È#tie ce i se va Ã®ntÃ¢mpla.

Kyoko Ã®È#i Ã®ndreptÃ# ochii spre el, apoi se ridicÃ#, privind Ã®napoi la Suki È#i Shinbe. "O sÃ# vorbesc cu tine dupÃ# ce termin, dacÃ# vei mai veni sÃ# mÃ# iei. Voi fi Ã®n camera mea Ã®n aÈ#teptare È#i putem face planuri pentru seara asta." A clipit la Suki, apoi s-a uitat Ã®napoi la Toya È#i a

adĂ#ugat cu voce tare. "AdicĂ#, dacĂ# decid sĂ# rĂ#mĂ#n."

Se Ă#ntoarce de la ea cu zgomot Ă#i ea privi cum se Ă#ntoarce Ă#napoi, apoi fĂ#cu semn celorlalĂ#i pe deasupra umerilor Ă#n timp ce Ă#l urma. Ea a observat repede cum ceilalĂ#i studenĂ#i au ieĂ#it Ă#n grabĂ# din calea lui Toya Ă#i s-au mirat de asta. â##Ce a fost el? TicĂ#losul Ă#colii?â##

Kyoko nu avea de gĂ#nd sĂ#-i dea satisfacĂ#ia de a alerga sĂ#-l prindĂ#, aĂ#a cĂ# Ă#i-a pierdut timpul, plimbĂ#ndu-se intenĂ#ionat prin Ă#mprejurimi. Ă#ncĂ# puĂ#in supĂ#ratĂ# pe el, aproape cĂ# se Ă#nroĂ#i cĂ#nd ochii se Ă#ndreptarĂ# spre capĂ#tul din spatele lui Toya. VĂ#zĂ#ndu-Ă#i peria de pĂ#r peste locul pantalonilor, arucĂ#ndu-i o privire la rotunjirea fermĂ# care stĂ#tea sub ea, o irita doar mai mult. Furia Ă#i simpatia au fost doar o combinaĂ#ie oribilĂ#.

MiĂ#cĂ#ndu-Ă#i capul doar mental, continua sa-l urmeze, blestemĂ#ndu-Ă#i ochii hoinari. "Ar fi nevoie de un idiot complet pentru a crede cĂ# cineva pe care nu-l poĂ#i suporta... e drĂ#guĂ#", a mormĂ#it ea sub respiraĂ#ie. "EnervantĂ#i. ostil... Ă#i arogant poate... dar niciodatĂ# drĂ#guĂ# ", a rĂ#cnjit, simĂ#indu-se deja mai bine.

Unele Ă#ngrijorĂ#ri ciudate i s-au strecurat pe coloana vertebralĂ#, Ă#i ochii ei s-au aruncat deasupra ei Ă#i au fost blocaĂ#i de ochii Ă#ntunecaĂ#i care Ă#i strĂ#punserĂ# pe ai ei. Tipul se sprijini de perete, Ă#n vĂ#rful scĂ#rilor, privind-o. Avea valuri de abanos pe pĂ#rul care curgea pe spate Ă#i pe umĂ#r, Ă#i ochii lui de miez de noapte erau intenĂ#i. Era foarte

atractiv, dar se simE#ea... ameninE#atÄ#.

Se uitÄ# departe de el. 'Kyoko reE#ine-te. Nu mai analiza pe toE#i cei pe care Ä#i vezi ', Ä#E#i spuse ea cu asprime, chiar dacÄ# Ä#ncerca sÄ#E#i ridice ochii de smarald la el.

"E cea mai frumoasÄ# fatÄ# din campus."

Kyoko simE#i cÄ# un braE# tare Ä#i merge Ä#n jurul umerilor E#i se Ä#ntoarse sÄ# priveascÄ#, amintindu-E#i vocea tipului care Ä#i arÄ#tase unde era camera ei mai devreme Ä#n acea dimineaE#Ä#. SimE#ea cÄ# vÄ#rful pÄ#rului Ä#i gÄ#dila din nou faE#a ca o brizÄ# de nicÄ#ieri, ce pÄ#rea cÄ#-i mÄ#ngÄ#ie obrazii.

Ä#i dÄ#du un zÄ#mbet cald, dar, Ä#n acelaE#i timp, se Ä#nmuie E#i Ä#E#i ridicÄ# braE#ul din mÄ#na lui. "Kotaro, e drÄ#guE# sÄ# te vÄ#d din nou. MulE#umesc pentru ajutorul tău Ä#n această dimineaE#Ä# ", a spus Kyoko cu o voce nervoasÄ#, dorindu-E#i sÄ# nu se comporte atÄ#t de familiar cu ea. Ea credea cÄ# e frumos E#i tot, dar nu a spus niciodatÄ# cÄ# E#i-ar putea pune mÄ#na Ä#n jurul ei.

Kotaro nu a fost afectat Ä#n timp ce E#i-a luat mÄ#na din a lui, "ExistÄ# undeva unde te pot escorta, Kyoko?" Se uitÄ# profund Ä#n ochii ei de smarald E#tiind cÄ#-i vÄ#zuse mai devreme... undeva. E#i avea o senzaE#ie vagÄ# pe care o avusese odatÄ# cÄ#nd s-a Ä#necat Ä#n ele.

Kyoko aruncÄ# o privire Ä#n sus pe scÄ#ri pentru a vedea cÄ# Toya se opriE#i se Ä#ntoarse, privind din nou furios. Ar fi putut sÄ# jure cÄ# tocmai l-au auzit cÄ# a mÄ#crÄ#cit la ea

sau la Kotaro, nu era sigurÄ#.

Toya nu È#tia la ce a fÄ#cut Kotaro, dar nu-i plÄ#cea faptul cÄ# se purta atÄ#t de prietenos cu Kyoko. O mormÄ#ialÄ# profundÄ# a venit din piept Ä#n timp ce el a avertizat: "MÄ# pot ocupa de asta, Kotaro, dacÄ# nu vrei sÄ# o duci sÄ#-l vadÄ# pe Kyou". Ä#i arÄ#tÄ# lui Kotaro o privire durÄ#, È#tiind cÄ# Kotaro nu mergea Ä#n jurul lui Kyou dacÄ# nu era pentru clasÄ# sau nu era convocat.

Kotaro a lÄ#sat mÄ#na lui Kyoko, "Sper cÄ# totul este Ä#n regulÄ#, Kyoko". A tunat Toya o privire iritatÄ#, apoi s-a Ä#ntors spre ea: "AsigurÄ#-te cÄ# ai grijÄ# sÄ# nu-È#i arzi congelatorul aici. DacÄ# el va ieÈ#i din mÄ#nÄ#, voi avea grijÄ# de el pentru tine.â## Kotaro Ä#i arÄ#tÄ# lui Toya o privire Ä#ngÄ#mfatÄ#, apoi dÄ#du din cap cÄ#tre Kyoko È#i se Ä#ntoarse, mergÄ#nd Ä#n jos pe scÄ#ri.

Kyoko Ä#l auzi pe Toya cu un off È#i se uitÄ# Ä#n sus la el Ä#n timp ce se Ä#ntoarse È#i se Ä#ndreptÄ# pe coridor, la fel cum plecase È#i dimineaÈ#Ä#.

De data aceasta, ea s-a grÄ#bit È#i l-a prins la timp, ca sÄ#-l vadÄ# cÄ# trece prin uÈ#ile pe care citeai, NU INTRAÈ#I. Kyoko se Ä#ntreba unde merg. Ä#n timp ce urmÄ#rea spatele rigid, se trezi Ä#n minte cÄ# o ducea Ä#napoi Ä#n camera ei. CÄ#nd se oprea Ä#ntr-adevÄ#r, Ä#n faÈ#a uÈ#ii, Toya se Ä#ntoarse sÄ# se uite la ea È#i Ä#i arÄ#tÄ# o privire Ä#ncruntatÄ#, pÄ#nÄ# cÄ#nd Ä#È#i aruncÄ# mÄ#na pe uÈ#Ä# drept alÄ#turi de a ei È#i bÄ#tu.

Kyoko era încă stare de loc. Proprietarul era încă cameră chiar vis-a-vis de-a ei? Din nou, cuvintele fratelui ei s-au întors să o bântuie. În niciun caz! Fără să aștepte un răspuns, Toya deschise ușa și o împinse înăuntru.

Imediat, Kyoko s-a întors la el. "Nu îți care e problema nenorocit, dar te rog să nu mă împingi", a făcut să-l împingă, "Sau să mă atingi. Nu îmi-am făcut nimic." Părușul se ridică din nou pe spatele gâtului când observă că Toya se uită în spatele ei.

Umerii lui Kyoko au căzut. Acum o făcuse. A trebuit întotdeauna să dispară fără să se găndească unde este sau cine ar putea să se uite?

Toya a văzut-o pe Kyoko tensionată și zămbi, coborând ochii la fata care părea atârnată de mică, dintr-o dată. "Nu vrei să vorbești cu cineva?" Când Kyoko nu s-a întors, Toya a privit înapoi la Kyou și și-a îngustat ochii când a observat că Kyou se sprijinea pe ușa din sufragerie privind-o pe Kyoko ca și cum ar fi fost într-o transă.

'Ce naiba?' Toya se gândi la sine. De ce Kyou se uita la ea ca și cum ar fi văzut o fantomă? La un anumit nivel, nu dorea să identifice senzația de gelozie pe care o provoca. A trimis o senzație tăcătoare pe intestin, făcându-l să vrea să intre între ei și să blocheze pe Kyoko de ochii lui Kyou. Voia să o protejeze.

Kyou a fost momentan cu o pierdere de cuvinte, vĂzÂnd-o pe Kyoko pentru prima datĂ. Ăr n peste o mie de ani. Chiar aerul din jurul ei a zumzĂit cu forĂa pe care Ăi-o amintea... aceeaĂi forĂ de netĂgĂduit care Ăl atrase Ăr trecut spre ea care nu dispĂruse.

Ochii sĂi aurii l-au luat pe gardianul din spatele ei cu un fel de indiferenĂ detaĂatĂ. "Toya, pleacĂ." Un ton periculos putea fi auzit Ăr vocea lui.

Ăr n spatele gĂtului lui Toya se Ăr nĂbuĂi un mormĂit, Ăi pumnii i se Ăr ncleĂtau Ăr n mĂrnie, pe mĂsurĂ ce un sentiment pĂrea sĂ-l Ăr napoieze Ăi sĂ-l bĂrntuie cu un loc necunoscut ascuns Ăr n adĂrncul memoriei lui. FĂrĂ alt cuvĂrnt, Toya se Ăr ntoarse Ăi ieĂi pe uĂĂ, trĂgĂrnd-o.

Kyoko Ăl privea pe Toya, Ăr n timp ce mintea Ăi mergea Ăr n jur Ăi Ăr n jur Ăr n gĂrnduri haotice. Dintr-o datĂ, simĂi impulsul de a ieĂi dupĂ el. DecizĂrnd sĂ nu fie laĂĂ, ea Ăi-a Ăr nclinat bĂrbia Ăr n sus Ăi Ăi-a gĂsit curajul, Ăr ntorcĂrdu-se Ăr n final pentru a nu crede ceea ce vedea.

Ăr n locul bĂrbatului mai Ăr n vĂrstĂ, Ăr ntr-un costum de afaceri amĂrĂr, pe care se aĂtepta sĂ-l vadĂ, se trezise faĂĂ Ăr n faĂĂ cu ... Ochii sĂi aurii au ars Ăr n ai ei, fĂcĂrnd-o sĂ se simtĂ ca Ăi cum nu ar fi putut privi departe. PĂrul sĂu de argint i se vĂrrsa peste umeri Ăi corpul cizelat perfect. El era Ăr nalt Ăi frumos, cu o urmĂ de

aroganÈ#Ä# Ã®n jurul corpului sÄ#u regal È#i o faÈ#Ä# care nu putea fi decÃ¢t un dar din rai.

Kyoko Ã®nchise instantaneu ochii. Ce naiba era Ã®n neregulÄ# cu ea? A venit aici sÄ# punÄ# Ã®ntrebÄ#ri, nu sÄ# cadÄ#. CÃ¢nd È#i-a deschis ochii din nou, el a fost mult mai aproape. Ea a fÄ#cut instantaneu un pas Ã®napoi de la nobilitate È#i superioritatea care l-au Ã®nconjurat doar pentru a simÈ#i soliditatea uÈ#ii Ã®n spatele ei ... prinzÃ¢nd-o.

FÄ#rÄ# sÄ#-È#i dea seama cÄ# a fÄ#cut aÈ#a, Kyoko a Ã®nceput sÄ# meargÄ# spre ea. Dar cÃ¢nd a remarcat retragerea de la el, a ridicat o sprÃ¢nceanÄ# elegantÄ#, Ã®ntinzÃ¢ndu-È#i mÃ¢na spre canapea. "VreÈ#i sÄ# luaÈ#i loc domniÈ#oara Hogo?" È#tia cÄ# avea Ã®ntrebÄ#ri pentru el. Ar fi fost dezamÄ#git dacÄ# nu ar fi avut.

Kyoko a Ã®nghiÈ#it nervos, dar a ridicat bÄ#rbia, fÄ#cÃ¢nd drumul spre canapea, È#inÃ¢nd cÃ¢t mai mare distanÈ#Ä# Ã®ntre ei, dacÄ# nu altceva decÃ¢t Ã®n speranÈ#a cÄ# creierul ei ar funcÈ#iona Ã®n mod normal. Ã®nÄ#untrul ei a avut un rÃ¢s ciudat.

"Primul lucru pe care vreau sÄ# È#tiu este: ce te face sÄ# crezi cÄ# sunt o preoteasÄ#?" Se uitÄ# Ã®n sus la el cu rÄ#bdare È#i aproape speriatÄ# cÃ¢nd se aÈ#ezÄ# lÃ¢ngÄ# ea pe canapea Ã®n locul scaunului din cealaltÄ# parte a mesei de cafea. Kyoko Ã®È#i schimbÄ# corpul È#i se Ã®ntoarse privindu-l, oprindu-se sÄ# se Ã®ndepÄ#rteze mai departe de el È#i sÄ#-È#i arate frica.

"Deci, vrea să joace", a spus Kyou, dar, la fel de repede, îi-a clătinat gândurile intrigante. "Ce te face să crezi că nu ai? Ți-a căzut pe preoteasă?" se întoarce cu o voce neobișnuit de calmă. Era atât de mică că nu o compara cu el, în timp ce se aplecă spre ea, privi jos în fața ei în formă de inimă.

Kyoko urma liniile chipului său perfect pentru orice emoție. El era surprins să nu găsească nimic. El a fost ca o sculptură perfectă a calmului, asta a iritat-o foarte puțin.

"Întotdeauna răspunzi la o întrebare cu o întrebare, domnule ...?" ea nu mai avea nici măcar numele de familie.

Kyou zăcsește, dar numai în interior, așa că ea nu vedea. Păi, putea să spună că încă mai avea viață? În ea că nu a fost dezamăgit de asta. Asta l-a făcut să vrea să vadă mai mult. "D-le Domn, dar mă poți numi Kyou, dacă nu-ți place mai bine Domnule". El o privi cu o privire înfierbântată.

Kyoko întoarce acel aspect încălzit: "De ce ... Eu... sunt... Aici?" Ea a spus cuvintele încet. El era una căte una, ca și cum ar fi vorbit cu un copil. Acolo, să-l vedem cum o să-și iasă din calea asta. 'Dl. Domn, fundul meu.' Kyoko dădu sufletul, fără să-l întreruie niciodată contactul vizual cu el.

După ce i-a citit mintea, ochii de aur ai lui Kyou au strălucit în timp ce se străngeau pe cei de smarald ai ei. Se

aplecÄ# puÈ#in mai aproape de ea, È#tiind cÄ# o va intimida fÄ#cÄçnd asta. El putea sÄ# miroasÄ#.

"Puterile tale de preoteasÄ# sunt slabe È#i neÄ®nvÄ#È#ate, sau vei È#ti de ce È#tiu cÄ# eÈ#ti o preoteasÄ#", aproape a È#uierat la ea, pierzÄçndu-È#i calmul doar pentru o clipÄ#, Ä®nainte ca faÈ#a sa calmÄ# sÄ# se Ä®ntoarcÄ# Ä®n loc. "Te voi Ä®nvÄ#È#a artele marÈ#iale Ä®mpreunÄ# cu puterea... ceea ce Ä®È#i lipseÈ#te".

Pentru Kyoko, ultimul cuvÄçnt din ceea ce a spus el aproape a sunat ca o insultÄ#. Fiind micuÈ#a fierbinte pentru care era cunoscutÄ#, se aplecÄ# aproape Ä®n faÈ#Ä# cu el È#i sarcasmul era gros. "Poate Ä®mi ascund adevÄ#rata putere, È#i atunci cÄçnd gÄ#sesc o È#intÄ# ce meritÄ#, o eliberez". Furia o fÄ#cea sÄ# fie neÄ®nfricatÄ# sau proastÄ#, Ä®n momentul Ä®n care nu era sigurÄ# care dintre ele.

Kyou se aplecÄ#, apropiindu-È#i buzele aproape de ale ei, astfel Ä®ncÄçt respiraÈ#ia fierbinte Ä®i mÄçngÄçia buzele. È#opti cu voce Ä®ntunecatÄ#: "PreoteasÄ#."

Capitolul 4 "Atenția acordată"

Kyoko se răsuși apoi de la el, simind dintr-o dată vibrațiile care i le dădea, pe care nu trebuia să le simtă. Ceva se întâmpla aici și simțea că și cum ar fi fost ultima care să te desprindă de asta.

"Am nevoie de răspunsuri", își opta ea cu voce nervoasă, mișcând buza de jos, în speranța de a scăpa de senzația de ghemuire pe care Kyoko o crease. Ea a dorit pe scurt să scape de mișcările uluitoare care au decis să ducă trenul de gloanțe prin sistemul ei nervos.

Inspirându-i mirosul și simțindu-i instantaneu să înghețe, Kyoko se aplecă apoi. Văzuse că corpul mic al fetei se scufunda, dar nu în repulsie. Privind în jos, aproape s-a strâmbat când a văzut că brațele sale revin la viață cu lovituri de gâscă.

"De ce îți suprimi puterea? Trebuie să fii conștient de împrejurarile tale înainte ca trecutul să se repete." I-a răspuns vocea ușor arogantă.

Kyoko găfăși, "Ce vrei să spui prin asta?" Se tensionă. "Ești că sunt aici nemuritori la coală, nu-i așa?" Ochii lui străluceau cu ceva pe care Kyoko nu îl văzuse niciodată, și vocea lui era aspră ca și cum ar fi dezaprobat. "Demonii se apropie de noi în timp ce vorbim."

Ochii lui Kyoko se lărgiră apoi s-au îngustat. Oare el

doar se juca cu mintea ei? "Ce te-ar face să crezi că aici sunt
gărzieni demoni?" Întrebă ea cu o scărbă de
indignare.

Într-o clipă, Kyou o apucă de brațe și o smuci
cu capul plecând cu un centimetru de fața ei. A mârșit
furios: "Acordă atenție".

Kyoko clipea, fără să creadă ce vede. Stând în
fața ei nu era cel cu cine a vorbit cu un moment înainte. Se
uita la ochii de aur strălucitori și nenaturali, ochi de aur, și
sub ei erau colții mici, albi, și simțea ghearele care, în
acel moment, s-au săturat în brațul ei.

Pașul lui se prelungea puțin la două ori mai mult
decât era cu un moment înainte și părca că aproape
plutea în jurul lui ca și cum aștepta recunoașterea. Cu
un strigăt uimit, Kyoko s-a dezbrătat de el și a făcut un
pas înapoi repede, numai pentru ca el să facă un pas
ameninșător mai aproape.

##Ești un gardian?## se bălăci la murit.

##și tu ești preteasa care ar fi trebuit deja să îți
asta,## murmură el, uitându-se chiar când și cum
furia lui se estompează.

Se întoarce să alerge la ușa și strigă instantaneu
când și că brațele puternice se înfășoară
în jurul ei din spate.

Trupul lui Kyou se strângea în jurul ei în timp ce se
lupta. El a ridicat-o de pe sol când picioarele ei au lovit aerul

„În încercarea de a scăpa de el. Acordându-i suficient timp să-îi dea seama că încercă să se elibereze de el era inutil, îmi-a pus buzele lângă ureche și mi-a optat: "Vei rămâne până vei fi destul de puternic pentru a te elibera din aceste brațe, preoteasă".

Apoi a tras-o în aer, doar ca să o arunce din nou pe canapeaua suprapusă, unde a aterizat cu o uoară sărrire. Acum, când era din nou față în față cu el, Kyoko scoase un țipăt furios și apoi clipi din nou când apariția lui se întoarse la bărbatul cu care vorbea.

Ea îl privi înfuriindu-se, băteau-și pumnul: „Ce naiba se întocmesc?”

Kyou stătea liniștită în fața ei, singura diferență de data asta fiind că ochii lui încă mai străluceau: "Vei rămâne aici". Se aplecă spre ea: „Mă vei lăsa să te antrenez.” El îmi-a alăturat mâinile pe spatele canapelei și care au prins-o: "și de data aceasta, vei câștiga fără jertfă". Nasul îl atingea de aproape pe al ei, în timp ce el îi uierase ultima afirmație, arătându-și acum nemulțumirea.

Kyoko se aplecă înapoi pe canapea, în măsura în care o permitea, întorcându-și privirea încălzit, dar încă nu simțea nici o amenințare din partea lui. Chiar dacă nu era om, nu avea intenția să-i facă rău. Se încruntă în fața lui, realizând ceea ce tocmai spusese.

"De data asta?" Vocea ei era moale: "Ce vrei să# spui ... De data asta?"

Kyou a inhalat adănc: "S-ar putea să# fi uitat, dar nu am făcut-o." Parfumul ei ă l ă nconjura ă i simă i o miă care familiară# de durere ă n jurul inimii uitate, dar ea trebuia să# ă tie adevă#rul: "Ne-am luptat ă mpreună# ă n trecut preteasă#, ă i timpul se apropie de faptul că# va trebui să# o facem din nou."

Ochii lui Kyoko se ă nmoaie pentru o clipă#: "Cine eă i tu?ă##

ă##Paznicul tă#u. Kyoko, ă i tu că# ai uitat că# ă i-ai sacrificat amintirile despre noi pentru a aduce ă napoi Gardianul Inimii de Cristal ă n lumea asta.ă## Privirea o că#uta pe a ei ă i vocea lui deveni o simplă# ă oaptă#: ă##Trebuie să# ai ă ncredere ă n mine.ă##

Chiar dacă# tocmai a ă ncercat să# o sperie, tot ce era ă n interiorul ei ă i spunea să# aibă# ă ncredere ă n el. ă##Eu ... am ă ncredere ă n tine.ă## De ă ndată# ce ă opti cuvintele, se trezi ă n braă#ele lui. La ă nceput, ea se ă nă lă#a, simă ind pă#tura de că#ldură# care o ă nconjura, ea se lă#să# ă mbră#ă iă#ă rii, relaxă#ndu-se pe pieptul lui ă n confuzie senină#.

Kyou nu a putut să# o ajute. El ă i purta de mult timp ă ngrijorarea respingerii ă i auzind aceste cuvinte ridică# greutatea lumii de pe umerii ei tensionă#ă i. El a zdrobit de el, ă nconjură#ndu-se cu mirosul ei, ă n timp ce-ă i ă ntinse

fa-#a -n p-#rul ei.

##Stai de data asta,## -#opti el -#ntr-un moment de sl-#biciune.

Kyoko putea s-# simt-# sensibilitatea -#n cuvintele lui -#i -#n bra-#ele lui, dar totu-#i, tocmai o speriasse de moarte acum c-#teva minute -#i acum o -#inea ca -#i cum via-#a ei depindea de asta. Ea a fost prins-# -#ntre s-# se team-# de el -#i s-# vrea s-# se -#ntind-# -#i s-#-i m-#ng-#ie obrazul neted.

Era plin-# de -#ntreb-#ri -#i morm-#i -#n piept: "Vreau s-#-mi amintesc ce spui c-# am uitat. Ce trebuie s-# -#tiu?##

Kyou -#i-a -#nchis ochii aurii -#i nu a vrut s-# se -#ntoarce-# -#n lumea real-# -#nc-#... avea exact locul de care a apar-#inut ... -#n bra-#ele lui. Cu un suspin, o lu-# f-#r-# voie -#napoi pe canapea -#i se puse s-# stea l-# -#ng-# ea.

Trec-#ndu-#i m-#cna prin pletele lungi, Kyou respira ad-#cnc pentru a-#i calma instinctele violente. -#mping-#ndu-#i dorin-#ele, se -#ndrept-# spre peretele din fa-#a lui -#i -#ncepu s-#-i spun-# ce vrea s-# -#tie. Auzind ceva nu era acela-#i lucru cu amintirea.

"Vei avea ajutor. To-#i oamenii de aici care au ajuns la fel ca -#i tine, pe burse, i-am adunat pentru tine. Ei nu-#i mai amintesc de tine -#i nu-#i aduci aminte de ei, dar ei s-au luptat cu tine atunci -#i ei vor lupta din nou cu tine c-#nd va veni

timpul ", vocea lui era cuprinsă de o amintire a trecutului.

Ochii lui Kyoko se învârtiră, "Suki Ți Shinbe?" Ea a întrebat de ce-l crede așea de ușor.

Kyou dădu din cap: â#Văd că i-ai ȚntȚlnit. Da, ai fost foarte aproape de ei, precum Ți de Toya care te-a protejat ca pe nimeni altul ".

â#Toya? â# ȚȚi ridică o sprȚnceană. â# Trebuie să glumești.â# Apoi, adăugă mental: â#Nici măcar nu mă place.â#

Kyou oftă reticent: "Toya nu s-a schimbat Țn această viață Ți este totuȚi tȚnărul neplăcut, tare de cap, din trecut. Dar da, te-a protejat cu răzbnare Ți ar fi murit pentru tine dacă ar fi apărut nevoia.â#

Kyoko se Țncruntă, "Nu-Ți aminteȚi?" SimȚea că Ți spunea adevărul Ți avea sens să Țtie că lipsea o parte din memoria ei. Ochii ei Țl căutau, dorindu-Ți cunoȚtinȚele Țnapoi.

Kyou clătină ușor capul: "Eu sunt singurul care nu s-a Țntors cu tine. Prin urmare, eu sunt singurul care are amintiri despre ceea ce s-a ȚntȚmplat. Toya nu-Ți aminteȚte nici măcar că este fratele meu.â#

Kyoko a inhalat la mȚrturisire, "fraȚi? Ce s-a ȚntȚmplat că eȚi singurul care-Ți aminteȚti?â# Trebuia să Țtie.

"Ți-ai dat toate amintirile Țn luptă pentru a distruge răul lumii noastre Ți pentru a salva Gardianul Inimii de

Cristal. Ți-ai pus o dorință pe cristal să-ți vezi pe toți din nou. Nu ai vrut să-ți pierzi. Când ai dispărut instantaneu, la fel Ți cealaltă... inclusiv dușmanul. I-ai adus Ți necunoscutință de cauză aici... cu tine.###

A oftat cu regret. "Am aruncat o vrajă Ți jurul meu, care m-a protejat de astfel de dorințe." Ochii lui se Ți ndepărtau ca Ți cum ar fi reluat memoria.

"I-ai luat pe toți cu tine Ți nici nu ai Țiut asta. Toți s-au renăscut aici, Ți timpul tău, lăsându-mă singur Ți trecut.### Ochii lui s-au concentrat Ți s-au blocat cu ai ei. "Deci, am supraviețuit Ți te-am așteptat. Odată ce era momentul, am adunat pe toți cei care m-au părăsit. Acum ați adus cu voi cristalul Ți rea-voință care o doreți... "vocea sa deveni mai Ți ntunecată", ... răsul Ți-a Ți nceput deja căutarea Ți nu o voi permite ".

Kyoko dădu din cap Ți Ți ncercarea de a Ți elege: "Deci, oricine este aici, ați cum sunt, pot avea Ți ncredere?" El a dat din cap Ți Kyoko a continuat: "Ți tiu ceva despre asta?"

Kyou clătină din cap: "Ei vor simți o legătură Ți vor crește, dar Ți afară de asta, nu cunosc viitorul, ci doar trecutul. Te vor proteja, ați cum au făcut-o atunci. Este ceea ce s-au născut să facă ... motivul existenței lor. "

Se uită repede departe de ochii ei căutători, Ți iind adevărul cuvintelor lui care Ți aparțineau Ți ei. "Mai avem Ți ceva timp, dar pentru moment vreau să nu-Ți

mai ascunzi puterile de preoteasÄ# È#i sÄ# devii conÈ#tientÄ# de Ä®mprejurimile tale. Eu voi veghea asupra ta È#i i-am spus lui Toya sÄ# pÄ#streze È#i un ceas Ä®nchis acolo.

Kyoko Ä®l urmÄ#ri Ä®ndeaproape sÄ#-È#i aminteascÄ# tot ce putea despre el. PÄ#rea sÄ# o cunoascÄ# atÄ#t de bine. Privind profund Ä®n ochii lui, È#opti curios: "CÄ#t de aproape am fost?"

Un fluturaÈ# de afecÈ#iune ascunsÄ# i-a trecut prin ochii de aur Ä®nainte ca Kyou sÄ# se Ä®nÄ#buÈ#e È#i sÄ# se Ä®ndepÄ#rteze de ea. Exteriorul lui rece, care cÄ#dea Ä®napoi Ä®n loc, a mÄ#rÄ#it uitÄ#ndu-se la uÈ#Ä#, apoi a revenit repede la ea. "Nu repeta ceea ce È#i-am spus, cÄ#ci ei Ä®È#i vor aminti singuri."

Kyoko a sÄ#rit cÄ#nd a venit din uÈ#Ä# o loviturÄ# tare, apoi a deschis-o fÄ#rÄ# permisiune.

Toya Ä®ncepuse sÄ#-È#i facÄ# griji pentru siguranÈ#a fetei È#i se gÄ#ndea sÄ# o Ä®ntrerupÄ#, dacÄ# nu altceva decÄ#t sÄ# o salveze de la o stare de rÄ#u de care Ä®l cunoÈ#tea Ä®n stare pe Kyou. Privirea Ä®i era Ä®ndreptatÄ# instantaneu spre ea cÄ#nd intrase.

"Ei bine, eu vÄ#d cÄ# ea a supravieÈ#uit vorbirii", irisurile Ä®i strÄ#luceau de argint, simÈ#indu-se cÄ# ceva nu era corect. â## DacÄ# aÈ#i terminat cu Kyoko, Suki o aÈ#teaptÄ#.â## Toya Ä®È#i ridicÄ# ochii de aur, pe Kyou care nu-È#i dÄ#dea seama de petele de argint care Ä®ncepuserÄ# sÄ# se arate Ä®n jurul lui.

Kyou   i ar  t   lui Toya o privire obi  nuit  ,   i dădu din cap în tăcere.

Kyoko se uit   la Toya călduros, pentru că acum că     i folosise sim  urile, putea să-i spună că era îngrijorat de ea, chiar dacă nu ac  iona.

    i-ar fi dat via  a pentru tine.    Cuvintele lui Kyou s-au   ntors să o b  ntuie.

Kyou îl privea ușor pe Toya   i sim  ea o dorin   îndepărtată, dar familiară, f  c  ndu-l să se ferească.   i-a amintit bine acest sentiment, și ochii lui s-au fixat pe gardianul de argint. Ar avea întotdeauna o legătură specială cu fratele său pe care ea nu a   mp  rt   it-o cu ceilalți?

Kyoko se ridic  , d  ndu-i la revedere lui Kyou   i-i arunc   un z  mbet secret pe care Toya nu l-a văzut, apoi s-a   ntors spre Toya   i i-a acordat unul dintre cele mai dulci z  mbete. Haide, să nu o   inem pe Suki în a  teptare. Ea plecă pe u    l  s  ndu-l pe Toya st  nd acolo cu un sentiment cald. Un sentiment pe care numai z  mbetul ei îl poate provoca.

El clătină din cap,   ncerc  nd s   scuture căldura, apoi se uit   la Kyou, observ  nd c   îl privea intens.     Ce?      ntreb   Toya cu o voce tare,   tiind că nu va primi un răspuns. Decis că nu merit   timpul, a ie  it din nou pe u   , a bătut din nou în spate și s-a grăbit să o prindă pe Kyoko.

Toya se uită la spatele lui Kyoko, în timp ce mergea grăbit în hol. Trebuie să se grăbească să iasă de la Kyô. El se smulse pentru sine însoși, grăbindu-se să o prindă pe ea, ceea ce nu era o problemă, considerând că era un gardian. Găndurile lui întunecară puțin, întrebându-se dacă chiar Ția ce era. Se întindea că a făcut-o sau că nu ar fi zămbit aia.

În vârfurile treptelor, Kyoko Ția că Toya o prinsese pentru că îl simțea în spatele ei. Da, îi simțea aura puternică, dar era un sentiment puțin diferit de cel cu Kyô. Ți îi închise ochii o clipă. Când aura, Kyoko a decis, indiferent de modul în care acționat, aura sa a fost de fapt foarte caldă Ți a făcut-o să se simtă ... printre multe lucruri ... protejată.

Înțelese că Toya ar fi trebuit să fie mai tăcunos decît Kyô, dar Ți ea putea să simtă puterea ascunsă în el. O forță care, dacă ar fi fost folosită, ar putea să-l facă pe Toya să-Ți stăpânească fratele într-o bataie de inimă ... deȚi se întindea că oricare dintre ei era conștient de asta. Kyoko se bucura de simțurile ei, acum că le-a răsturnat din nou.

"Deci ..." se întoarce spre el, "unde sunt Suki Ți Shinbe?"

Toya Ți îndreptă ochii spre ea, în momentul în care fusese pus pe loc cu minciuna. Cum ar trebui să Ție unde erau Suki Ți Shinbe? Se întorsese doar pentru ea ca să o îndepărteze de la Kyô.

Nu Țtiu,## zise Iene.

Kyoko se Țncruntă la el: "Dar tu ai spus ... "

Toya a Țiat-o. ## Ar trebui să-mi mulumi pentru că te-am salvat,## informă el, ȚncclinȚndu-se mai aproape ca să o intimideze.

SalvȚndu-mă de ce?## Kyoko a mȚrȚit chiar Țn faȚa lui, fȚră să-i placă atitudinea. Doamne, că Țteodată se putea ȚntȚmpla ca un baston.

De la Kyou,## Toya a mormăit cu voce tare Țnapoi, Țnfipse pumnul. Putea să-i spună cu adevărat cu gura ei frumoasă. ## Destul de bine? De unde naiba a venit asta?## Luă un pas ȚnspăimȚntător Țnapoi de la ea Țn confuzie.

Luată de supărare, Kyoko tocmai l-a privit brusc la el. Apoi, Țncet la Țnceput, dar din ce Țn ce mai tare, a Țnceput să rădă de el. Tu. Țntrebă ea, ȚncercȚnd să respire Țntre chicotiri. "De ce ai fi ...", a renunțat, a Țncetinit să rădă Ți, Țn cele din urmă, s-a stabilit pentru un zȚmbet larg, deȚi ochii ei Țncă aveau o clipire de răutate.

"A fost foarte dulce. Nu Țtiam că-Ți pasă", Ți ȚncreȚi nasul, ȚncercȚnd să păstreze o faȚă dreaptă.

Toya se uită la ea, obȚinȚnd senzaȚia de glumă asupra lui. ## Deci, te-ai hotărȚt să rămȚi după "Preteasă"? a scuiat ultimul cuvȚnt ca Ți cum i-ar fi

Însă sat un gust rău în gură.

Kyoko îi-a pierdut zămbetul și i-a împins din nou fața la centimetri, privindu-l direct în ochii lui de aur. "Da," gardian ", a întins o sprâncenă la el, apoi s-a întors și a alergat pe scări răzând.

Da Kyoko, exclamă în tăcere și mental adăugă un punct de sus pe partea ei de tablă. Kyoko unul ... Toya zip.

Ochii lui Toya se lărgiră o clipă înainte de a-și da seama că mica vrăjitoare îl dobândise. La naiba a ăuierat și a plecat după ea.

Kyoko se afla aproape la baza scărilor, când simți că simturile ei de preoteasă se refăceau. Sensând un alt gardian pe lângă Toya, se uită în jur. Singura persoană suficient de aproape pentru a provoca acel sentiment era un student aflat în partea de jos a scărilor, privindu-i cu interes.

Privind îndeaproape, ea a fost uimită de sublinierile purpurii care trec prin părul său și cei mai frumoși ochi. În timp ce privea ochii aceia, putea să jure că putea să vadă strălucirea fiecărei culori în irisi.

Toya stătea acum în spatele lui Kyoko. Văzând oprirea ei bruscă, observă că privea la Kamui. ## Deci, acum poate detecta nemuritorii, și îi spuse Toya. Ajunși în jos, și-a apucat mâna: "Haide, te voi prezenta."

Toya găsisese un loc bun pentru Kamui de îndată ce îl întâlnise pe băiat. Tot ce îi tia cu adevărat despre el era

cÄ# nu avea pÄ#rinÈ#i È#i cÄ# a crescut Ä®n Ä®ngrijire pÄ# çnÄ# cÄ#nd Kyou i-ar fi oferit un loc aici.

Kyoko s-a lÄ#sat pe jumÄ#tate trasÄ# È#i jumÄ#tate tÄ#rÄ# de Toya cÄ#tre strÄ#in. Ea putea sÄ# spunÄ# cÄ# era È#i el nemuritor, dar putea simÈ#i È#i o bunÄ#tate minunatÄ#. Ea È#i-a lÄ#sat simÈ#urile sÄ#-i exploreze aura È#i a gÄ#sit cÄ#ldurÄ# acolo È#i ... o inocenÈ#Ä# ascunsÄ# aparÈ#inÄ#nd doar unui copil.

"Hei Toya, pentru cine ai venit aici?" Ochii strÄ#lucitori ai lui Kamui o priveau cu fascinaÈ#ie. SimÈ#ea cÄ#-l aÈ#tepta de atÄ#ta vreme ... deÈ#i nu È#tia cine este. Era ca È#i cum ar fi ratat-o teribil. Se simÈ#ea ca È#i cum ar putea sÄ# respire brusc din nou È#i chiar a inhalat sÄ# dovedeascÄ# acest lucru, dar cÄ#nd a fÄ#cut-o, a prins mirosul È#i a gÄ#sit cÄ# pÄ#rea atÄ#t de familiar.

Privind la Toya, el a Ä®ntrebat: "Ce ai fÄ#cut ... te duci sÄ#-È#i iei o prietenÄ#?" Kamui se smulgea Ä®n timp ce ochii i se luminau cu umor.

â## Nu, nu,â## a mormÄ#it Toya. â## Nu e genul meu.â##

"De unde È#tii? N-ai avut niciodatÄ# o prietenÄ#.â## Kamui rÄ#se cu voce tare la glumÄ#.

Kyoko Ä®ncercÄ# din greu sÄ# nu chicoteascÄ#, dar vÄ#zÄ#nd bucuria Ä®n ochii lui Kamui, cuplatÄ# cu expresia Ä®ntunecatÄ# pe faÈ#a lui Toya, o fÄ#cuse imposibilÄ#.

"Aceasta este Kyoko", se Ä®ndreptÄ# spre ea, eliberÄ#ndu-È#i braÈ#ul ca È#i cum tocmai Ä®È#i amintea cÄ# o atingea.

Kyoko, acesta este Kamui. El este, de asemenea, aici pe bursă. Ți va fi Țn aceleași clase Țn care ești tu. "

"Da, eu sunt unul dintre cei care sunt liberi aici", a spus Kamui cu o față dreaptă, făcând Kyoko să-ți piardă abilitatea de a Ține Țn răsul pe care abia Țl conșinea pe primul loc.

Se Țntoarse spre Kamui Ți ȚȚi lăsa mână. Cu un zămbet foarte prietenos, păstrându-ți secretul Țn interiorul său, dacă era aici la bursă, atunci Țtia că el era prietenul ei Țn trecut: "Bună Kamui, e bine să te cunosc. De cât timp ați fost aici la academie?"

Kamui o plăcea deja pe această fată prietenoasă. ## Aproximativ doi ani. Deci ce face cap fierbinte? Arătăndu-te pe aici? se uită la Toya răsăzând, apoi Țnapoi la ea, Țnmuind zămbetul. A apărut partea răutăcioasă a personalității sale Ți a luat mână lui Kyoko Țn a lui. Țnclinându-se ușor, Ți aduse mâna moale la buze Ți o sărută blând pe degetele ei.

Kamui aproape a răs la o strălucire aprinsă de la Toya. Doar un idiot nu ar fi putut să vadă atracția evidentă a celui alt om pentru minunata Kyoko.

Kyoko se roșea ușor Ți chicoti la termenul "cap fierbinte". Văzând la Toya o strălucire spre Kamui, ea a zămbit. "De fapt Țncercăm să-l găsim pe Shinbe Ți Suki chiar acum. Le-ați văzut ?

Țnainte de a termina Kyoko, cineva i-a apucat brațul,

trĂ#gĂçnd-o Ăntre Kamui È#i Toya. Cu o privire scurtĂ#, Kyoko se uitĂ# la faÈ#a ĂngrijoratĂ# a lui Suki.

"Totul a fost bine, Kyoko? Stai, nu-i aÈ#a?â## Suki sunĂ# aproape pledĂçnd.

Kyoko dĂ#du din cap, Ăn timp ce aude vocea moale a lui Kyou, È#optindu-i sĂ# rĂ#mĂçnĂ#. â##Nu mĂ# duc nicĂ#ieri.â## Ea dĂ#du din cap peste umĂ#rul lui Suki la Shinbe, vĂ#zĂçnd cĂ# pĂ#rea la fel de mulÈ#umit ca Suki la rĂ#spunsul ei.

Toya ridicĂ# o sprĂçnceanĂ# la cuvintele lui Kyoko. Se ĂntrebĂ# exact ce i-a spus Kyou sĂ# o facĂ# atĂçt de hotĂ#rĂçtĂ# sĂ# rĂ#mĂçnĂ#. Acum se purta atĂçt de diferit, arĂ#ta aproape fericitĂ#. De obicei, atunci cĂçnd Kyou vorbea cu oamenii numai ... ei ar pleca departe pentru ore Ăntregi. Tipul a avut chiar abilitatea de a-i dĂ#rui fiori din cĂçnd Ăn cĂçnd.

Kyoko Ăl luĂ# pe braÈ#ul lui Suki È#i porni spre scĂ#ri: â##Trebuie sĂ# mĂ# ajuÈ#i sĂ# gĂ#sesc ceva Ăn seara asta dacĂ# dansĂ#m. Cele douĂ# fete s-au Ănghesuit, vorbind Ăn timp ce mergeau. Au acÈ#ionat ca È#i cĂçnd s-ar fi cunoscut unul pe celĂ#lalt.

Shinbe, Kamui È#i Toya au vĂ#zut cele douĂ# fete dispĂ#rĂçnd pe scĂ#ri. Shinbe Ăl ĂntrebĂ# pe Toya cu o voce ĂngrijoratĂ#: â## È#tie ce se ĂntĂçmplĂ# cu adevĂ#rat aici?

Toya vĂ#zu cum buzele lui Kyoko se miÈ#cĂ# Ăn timp

ce vorbea cu Suki: "Da, cred că o face. Apoi, cândtorcându-se la ele, el a schimbat subiectul: "Kamui, vii cu noi seara asta?"

Shinbe a făcut o dublă preluare. "Toya? Chiar vrei să vii să dansezi? vocea lui a sunat încet. "Nu sună ca Toya, ăi spuse el.

"Hei, mi s-a spus o vâd ca pe un oim, deci cred că nu am de ales, acum?" Toya a fost deranjat, a că ar crede că face acest lucru împotriva voinței sale. Dar, într-adevăr, deodată nu voia o piardă din vedere.

Pulsul îi plesnea sub piele, ca ăi cum i-ar fi spus o protejeze cu orice pre, indiferent dacă i s-a spus sau nu. Nu i-ar fi ajutat să aibă acum o imagine mentală a lui Kyoko care se mișca în mod sugestiv, într-un ritm beatător pe un pod de dans aglomerat. ăi făcea instinctul de protecție ăi, dintr-o dată, prefera să nu meargă.

O mormăială moale îi făcu drum din gâtul lui Toya ăi îi scutură capul încercând să scape de gândurile prea mari de ochi pe ... ochii care nu îi aparțineau.

"Da, sună distractiv. Mă duc ăi eu ", a spus Kamui. "Trebuie să facem ceva în weekend pentru a ne lua mintea de la acest loc". Se simțea aproape urât, recunoscând că Kyoko ar fi în jur de acum înainte. "Plus că trebuie să-i găsim o prietena lui Toya, spuse el nevinovat.

ăi Cine zice că am nevoie de o prietena, puțină

bÄ#ie#elie, spuse Toya mÄ#ngÄ#indu-l pe Kamui Ä#n vÄ#
çrful capului. "Nu È#tiaî ce este o prietena dacÄ# te-a bÄ#È#it
pe fund."

Shinbe zÄ#mbi, "Cred cÄ# sunt singura care È#tie ce este o
prietenÄ#, dar vÄ# pot arÄ#ta douÄ# fecioare dacÄ# doriÈ#.
aceastÄ# experienÈ#Ä#". A luat un pas Ä#napoi cÄ#nd au
plecat È#i i-au dat o privire ucigaÈ#Ä#.

SchimbÄ#nd rapid subiectul, Shinbe dÄ#du din cap, apoi
alunecÄ# puÈ#in mai aproape de Toya. â## Kyou È#i-a ordonat
sÄ# te uiÈ#i dupÄ# Kyoko? privirea lui plutea Ä#n direcÈ#ia
Ä#n care plecase. "È#tii ... Ä#n ultima vreme am simÈ#it
o schimbare a echilibrului de pe aici, ca È#i cum ceva se
pregÄ#teÈ#te sÄ# se Ä#ntÄ#mple. RÄ#ul se apropie. MÄ#
Ä#ntreb dacÄ# are legÄ#turÄ# cu asta ". Instinctele lui Shinbe
erau aproape Ä#ntotdeauna corecte È#i Ä#l Ä#ngrijoreazÄ#.

Toya È#i-a simÈ#it-o È#i a vrut sÄ# rÄ#spundÄ#. "Ei bine,
nici un moment ca prezentul. De ce nu mÄ# duc sus È#i cer
Ä#ngheÈ#at adevÄ#rul? È#tia cÄ# Kyou ascunde ceva È#i cÄ#
va afla ce este.

Ä#nainte ca Shinbe sÄ#-l poatÄ# opri, Toya fusese deja sus
pe scÄ#ri. Shinbe se rÄ#suci: "Nu-mi place cÄ#nd sunt Ä#n
aceeaÈ#i camerÄ#. Am vÄ#zut-o È#i nu e drÄ#guÈ#Ä#. Ei se
comportÄ# ca fraÈ#i sau aÈ#a ceva. Ochii lui de ametist trasau
scÄ#rile, privindu-l pe Toya luÄ#ndu-le cÄ#te douÄ# pe rÄ#nd.

Kamui aprobÄ# din cap, È#tiind cÄ# Kyou Ä#i sperie uneori
al dracului. â## Mai bine decÄ#t mine. Ne vedem disearÄ#

", a plecat, lăsându-l pe Shinbe să stea acolo singur, urmînd încă scările.

Adînc în mintea lui Shinbe, unde se puteau reflecta puterile sale de gardian în sinele lui ca oglindă, se întrebă cum se simțea familiar cu preoteasa care tocmai se urcase. El a căutat adînc în suflet pentru adevăr, în timp ce îi închise ochii.

Odată ce ochii lui de ametist i se deschiseră din nou, străluceau cu secrete pe care numai el le cunoștea.

*****

Kyou a fost pierdut în g nduri despre cum să se ocupe de Kyoko, acum c  a avut-o unde a vrut-o. El a fost brusc  nterupt, auzind lovind pe u  . A clipi de c teva ori, a suprimat dorin a de a- i arunca ochii de aur,  tiind că nu poate fi dec t Toya. Kyou dădu u  ii o strălucire, a a cum se deschise fără invita ie.

Toya a intrat direct, când instantaneu  nta  i l-a văzut pe Kyou  ntinz ndu-se pe canapea.    Ce dracu se  nt mpl  cu Kyouko? el a ajuns direct la subiect.

Ochii lui Kyou se îndreptară către Toya, dar fa a lui nu arăta nici un interes în această întrebare.

Toya  tia starea de spirit a lui Kyou mai bine dec t oricine  i  tia că nici măcar nu ar fi privit la el dacă nu ar fi lovit deja un nerv. Citirea lui Kyou a fost o  tiin  pentru el. Chiar  i clipirea unui ochi însemna ceva când a venit de la Kyou. Toya se îndreptă să se a eze deasupra lui într-un scaun plin de lucruri.

"Haide, nu sunt prost. Dacă vrei s  o protejez, trebuie să-mi spui de ce. La urma urmei, restul din noi suntem pe cont propriu, deci de ce este diferită? A scuipat, de parcă dezgustat de g nd. "E doar o fată uman  slabă."

Toya i-a apucat mâna cu gheare, pe care a găsit-o brusc în jurul g tului,  i a privit în fa a chipului foarte supărat al lui Kyou.

   Ve i face  a cum vă spun,   vocea lui Kyou se agită cu furie.

Ochii lui Toya se îngustează. Acum  tia că s-a  nt mplat ceva. "Gura!" a  uierat  i a fost răsplătit cu eliberarea lui. El a văzut cum furia lui Kyou dispare instantaneu când s-a  ntors la locul său anterior de l ng  el, iar masca lui rece a căzut în jos ca un scut pe care l-a ascuns. Toya clătină din cap.   Trebuie să-mi spui de

ce este atât de important pentru tine. El a pus accentul pe ultimul cuvânt.

Kyou a fost de acord. L-a îngrijit pe Toya încă din ziua în care s-a născut. Îl cunoștea pe fratele său apropiat, în același moment în care Toya respirase în această lume și-l furase de la părinți care nu l-ar fi născut. Era la fel ca ceilalți frați, deși, pentru o vreme, Kyou a ales să-i supravegheze de la distanță.

Spera să facă personalitatea lui Toya diferită. Într-un fel, dar se părea că l-a urmărit și în această viață, indiferent de ce făcuse Kyou pentru a încerca să-i o schimbe. Linia de bază a fost Toya încă tot Toya, indiferent de viața pe care a dus-o. Credea că o întâlnire cu Kyoko ar fi provocat amintiri ale trecutului, dar fratele său nu a arătat nici un semn până acum, doar un interes. Ochii lui Kyou se îngustau la gândul asta.

Nu simți nimic pentru ea? Întrebă el într-un ton care îl făcu pe Toya să se răsucescă.

Ar trebui să fac asta?## Toya s-a aruncat înapoi, știind că într-adevăr a simțit ceva pentru ea, dar nu era pe cale să o recunoască. Împingându-și brațele în fața lui, el părea supărat că întotdeauna, fără să țină de argintul care dansa în ochii lui de aur.

Da##, răspunse rece.

La naiba. Ce o face atât de specială pentru noi?## Toya și-a aruncat mâinile în exasperare.

Privirea lui Kyou l-a provocat: "Ea este cea pe care am aÈ#teptat-o".

Ochii lui Toya s-au lĂ#rgit. Chiar Ă#n clipa Ă#n care Ă#È#i amintea, Kyou Ă#i spusese cĂ# trebuie sĂ# se pregĂ#teascĂ# pentru cea care a purtat Inima de Cristal Ă#n interiorul ei. Cu siguranÈ#Ă#, el nu se referea la asta ... de ce ar fi un cristal atĂ#t de puternic Ă#n interiorul unei fete atĂ#t de slabe? Se aÈ#teptase la un rĂ#zboinic de un fel ... nu o fatĂ# simplĂ#.

â## E motivul pentru care i-ai adunat pe toÈ#i?â## SprĂ#cncenele lui se ridicarĂ# Ă#n discuÈ#ie.

Kyou se abÈ#inuse sĂ#-i spunĂ# lui Toya despre trecutul sĂ#u, dar Ă#l avertizase despre viitorul sĂ#u. â##Trebuie sĂ# o protejezi cu orice preÈ#.â##

Camera era tĂ#cutĂ#, creierul lui Toya devenise un vĂ#rtej de gĂ#ndire. Ă#n ultima vreme, el Ă#ncepuse sĂ# simtĂ# creÈ#terea vibraÈ#iilor demonice din zonĂ#, ca È#i cum s-ar fi nĂ#scut mai multe, È#i partea rea devenea mai puternicĂ#.

"Deci, ea este una. Ce trebuie sĂ# È#tiu?â## Aproape cĂ#È#i simÈ#ea uÈ#urarea, È#tiind cĂ# de aceea fratele sĂ#u a avut un astfel de interes de Kyoko, dar Ă#n acest moment el nu s-ar putea sĂ#tura mai adĂ#cnc Ă#n acele sentimente care au sugerat gelozia.

Kyou ascunsese adevĂ#rul atĂ#ta timp, nu era sigur cĂ# era gata sĂ# Ă#mpartĂ# amintirile. GĂ#ndirea apropierei lui Toya faÈ#Ă# de Kyoko Ă#n trecut nu a ajutat lucrurile. Poate cĂ#

unele lucruri au fost uitate cel mai bine. Cei doi erau uneori inseparabili. "Ai renăscut să o protejezi? Ei am trăit o mie de ani în așteptare. Deocamdată ... asta e tot ce trebuie să ții. "

Toya Ținea, apoi chicoti într-un mod ușor sinistru. ### Asta e tot ce trebuie să ții, nu? ### Ți trecu degetele prin părul lung, simind o nevoie copleșitoare de a goli o mănăscă ascunsă, chiar dacă nu Ția. "De aceea te uiți la ea cu căldură în ochii tăi? Spui că suntem aproape ... ești de fapt gelos despre ceva care se presupune că s-a Țmplă cu mult timp în urmă, cu o fată care probabil că nu te-ar uita în lume? Toya privea ... ochii lui erau acum argint topit.

Kyou aproape s-a zguduit de ghicirea lui Toya. Erau momente în care percepția bătăiului era neobișnuită.

"Nu îmi trece linia de răbdare Toya. Cristal sau nu, nu voi tolera acuzațiile sau delirul de grandoare care se referă la preoteasă. Ai fost desemnat să o protejezi ... Nu-mi pasă dacă Ți place. Temperamentul tău va fi Ținut sub control Ți tu vei evita să faci vreun avans asupra persoanei ei. E clar? ochii lui erau acum morți, concentrându-se asupra fratelui său mai mic.

Orice ar fi putut să stea pe cuvintele lui Kyou Ți Toya ar fi putut spune că conversația a fost terminată, cel puțin pentru moment. Se ridică Ți ieși din cameră fără o privire înăpoi sau un alt cuvânt. Odată afară din

apartamentul fratelui său, se opri, îndreptându-se spre uşa lui Kyoko. O simţea în interiorul camerelor din faţa lui.

Ridică mâna să bată, dădând să fie cu ea, dar ea nu avea nici un motiv în acest moment. Este strănse mâna adânc în buzunar şi se întoarce să meargă pe hol.

Dacă altcineva ar fi fost în sală, ar fi văzut o aripă strălucitoare din aripi de argint aşa cum au apărut pe spatele lui Toya înainte de a dispărea neobservat de către gardianul cu ochi de argint.

Capitolul 5 "Avertizare În creștere"

Kyoko ridică o bandă de cauciuc din vanitate și trase o parte din părul ei întunecat, înăbușitor, prins într-o coadă de cal, lăsând spatele cu un strat scurt scăpat și un strat lung care să curgă liber pe spate. Se aplecă aproape pentru a aplica o pată roșie, apoi se ridică, se îndreptă spre oglinda lungă și se întoarse în jurul ei, examinându-se. Suki i-a spus că ar îmbrăca o parte din hainele ei, și Kyoko s-a simțit diferită.

Fusta de culoare neagră s-a aruncat în timp ce se întoarse, arătând picioarele bine făcute datorită tuturor antrenamentelor la care se expunea. Rochia roz avea o dantelă neagră pe umerii și pe spate, iar în fața ei o formă în "V" de dantelă neagră care era aproape de sânii. Kyoko clătină din cap la despicătura expusă.

Ea a făcut-o să se întrebe dacă nu Suki a fost cea care l-a urmărit pe Shinbe la fel de mult cum îl urmărea ea. Luându-și cerceii în cruce, se întrebă de ce acceptase să arate ca un copil slabatic. Ea a fost surprinsă de îngăduirea ei când cineva a băștut timid la ușa ei.

Deschizând ușa, în timp ce era fixă în călcăi cercelul, Kyoko strălucea, simțindu-se mai bine decât Suki era îmbrăcată mai slabatic decât ea. "Oh, Suki, îți vei omor în seara asta", a spus ea, în timp ce o privea

pe prietena ei în sus este în jos.

Suki purta pantaloni din piele strălucitoare și o bluză albăstrăie, cu mâneci lungi, care îi marcau figura. Kyoko clătină din cap, gândindu-se de câte ori Shinbe avea să fie puțin mult în seara asta.

„Doar îi ceri lui Shinbe să acționeze, nu-i așa?” a întrebat ea o săptămână la prietenul ei, cu răsuflul strălucitor în ochii ei de smarald.

Suki o privi pe Kyoko, dând din cap cu satisfacție: „Da, am senzația că în seara asta ar putea fi ultima de distracție pentru o vreme. Am prins zvonul de la Shinbe că, începând de luni, trebuie să începem antrenamentul mai greu decât oricând.” Ochii i se aprinseră: „Dar pentru diseară, hai să ieșim liberi. Vei iubi acest loc unde vom merge. Este imens și trupa se va rupe în seara asta.”

Suki aruncă o privire în jurul camerei lui Kyoko, cu ochii largi. Uau! N-am mai fost niciodată aici, privi apoi la Kyoko. „Nimeni nu a fost vreodată la sat aici, cu excepția lui Toya. Este dai seama, doar el, tu și Kyou sunteți pe acest hol? Era atât de nervoasă să vină la acest etaj că îi ceruse permisiunea lui Toya înainte de a veni în camera lui Kyoko.

Kyoko tia că Kyou trebuie să fi vrut-o acolo unde el și Toya ar putea să o privească mai bine. Amintindu-și tot ce a spus, tia că avea dreptate în legătură cu Suki și cu prietenia ei în trecut, pentru că, dintr-un anumit motiv,

a simțit-o că se cunosc de mult timp.

Ea a   ng  it nodul brusc din g  t: "Poate că toate celelalte camere au fost luate, nu   tiu." Se îndreptă spre u   .       Dar   tiu că vreau să mă distrez în seara asta pentru c   ai dreptate, probabil că este ultima de distrac  ie pentru o vreme.   

M  na de pe u    a   nghe  at   i se   ncrunt  , "era acolo cineva ". Ea sim  ea o răcoare care o t  ra în spatele cunoa  terii.

Kyoko deschise   ncet u  a   i privi în hol. Nu a văzut pe nimeni, și a deschis restul drumului   i Suki a urmat-o. Se   ntoarse   i închise u  a din spatele ei, apoi se răsuci repede și se uit   la Suki, c  nd auzi un "  uier" surprins de prietenul ei. Acolo, în picioare în u  a lui, Kyou o privea ...   i nu arăta mul  mit.

Kyou arunc   o privire asupra lui Kyoko   i sim  i cum   i cre  te furia în el. El și-a îndreptat privirea spre Suki, cu disperare evidentă pe fa  a lui.

    L  sa  i-ne,    a cerut el într-o voce periculos de rece.

Suki i-a arătat lui Kyoko un aspect apologetic, dar a făcut repede cum i s-a spus,   tiind că e mai bine dec  t s   ezite. Ea nu a vrut să se afle pe partea rea a lui Kyou   i, în plus, bărbatul i-a dat fiori. Ea a fost con  tient   de la prima   nt  lnire cu el că era un nemuritor foarte puternic și nu unul care trebuia să fie   ntersectat. Era bucuroasă că era

de partea lor. Ei nu era un dușman.

Kyoko îl trase brațele în fața ei, dezamăgită. În timp ce privea că Suki se grăbea să iasă din vedere. Se întoarse pentru a se regăsi acum sub atenția lui Kyō. În momentul acesta nu arăta fericită. Întinse o sprâncenă în așteptare. Când tocmai stătea acolo, făcând o gaură în ea, cu ochi aurii furioși, simți că temperamentul lui începe să îl înșele. La naiba cu ochii ei care o străpung.

"Ce am făcut?" În cele din urmă, a întrebat ea, renunțând la a o tepta să-i spună.

Kyō fusese supărat când simțise prezența lui Suki pe acest etaj. Apoi, când îi urmări că iese din cameră îmbrăcată așa, îi tăia că nu era înțelept să o lase pe Kyō să plece. Nu numai că era în pericol în fața inamicului, dar ea ar fi fost în pericol față de vreun gardian, demon sau om care voia să facă pereche cu ea. Kyō văzu roșu la simplul gând,

"Nimeni nu va veni vreodată la acest etaj fără permisiunea mea, cu excepția ta și a lui Toya, ai ei înțeleși?" vocea lui suna ca și cum o certa.

Kyō s-a înfipit, însă și-a amintit repede că aceasta este clădirea lui, așa că este regula lui. Ami pare rău. Nu îți tiam, îi spuse ea cinstit. Simțindu-și mânia pe care o insufla, îi înfipse degetele în fața ei. Începuse să se bătăie, pentru că îl ntr-

adevăr nu arăta mai fericit acum că ea îi-a cerut scuze.

Kyou a făcut un pas mai aproape de Kyoko. Privind la ea, a descoperit că aproape că i-ar vedea cămașa jos. "Nu mi-ai spus ai planuri în seara asta", simți cum starea de spirit se întuneca la cuvintele lui îi ochii îi străluceau puțin mai strălucitor, dar nu-i păsa. Dacă trebuia să o protejeze, trebuia să îi tie ce avea de gând. Îtia cum acționau fetele de la colegiu, dar mirosea că Kyoko era încă neatinsă, diferită de ceilalți... nevinovată.

Kyoko îi mușcă buza de jos, întrebându-se dacă va trebui să-i spună fiecare mică mișcare. "Nu îți tiam că trebuie să-ți spun dacă mă duc afară", a încercat să-ți mențină calmul, dar a știut că trebuie să stea cu el pentru a avea libertate.

Mă duc cu Suki îi Shinbe în seara asta, spuse cu fermitate cuvintele, sperând că nu va încerca să o oprească.

Kyou făcu un pas mai aproape, doar ca ea să facă un pas înapoi de lângă el, ca să nu mai trebuiască să-l privească. El surâse interior pe când a făcut un nou pas înainte. El a sprijinit-o literalmente de perete, înconjurându-se cu mirosul ei.

Ambracă a? vocea lui suna furios.

Ochii lui Kyoko se lărgiră acum, că el era la numai câțeva centimetri de ea îi se uita în sus la el. Era atât de înalt. Ce-a spus? Ochii ei s-au aruncat puțin.

Ambrăcată ca ...?

Ce e n neregulă cu modul n care sunt
Ambrăcată ? se strânse nnapoi la perete când el
i coboră faa lăngă urechea ei. Ea i simi
respiraia caldă pe gât.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.